

48 óra a világban, a hazában és a megyében

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

HAJDÚ- BIHARI

XLII. ÉVFOLYAM
182. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1985. VIII. 5.
HÉTFŐ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

NAPLÓ

Segítette az időjárás az aratókat

Befejeződött megyénkben a kalászosok betakarítása

Az ország más tájához hasonlóan Hajdú-Biharban sem teljesültek az aratás előtti prognózisok, mégpedig részben melegezésünkre, hiszen a vártnál rövidebb idő alatt sikerült betakarítani a termet. Hosszú és nehéz aratást tartottak a szakemberek, s végül az történt, hogy a kétségtelenül szorongással teli, már-már ideges indulás után szinte zökkenők nélkül zajlott a nagy munka.

Ebben kétségtelenül szerepe volt a kedvezőre fordult, száraz időjárásnak, a jó viszonyoknak, de — tegyük hozzá nyomban — a vártnál kevesebb termésnek is. Az élet ugyanis, sajnos, ez utóbbival is rációlt a várakozásra. Igen jó termés volt a kálászosokban, de most, hogy raktárban a kenyérnek való, legfeljebb jó közepes termésről beszélhetünk. Mindez, természetesen, nem kisebbíti az aratók érdemeit. Híven a hagyományokhoz, ezúttal is kihasználta minden napot, minden órát annak érdekében, hogy a megtermelt mag hiánytalanul és a lehető legjobb minőségben érkezzen a raktárakba. Az utolsó táblákon még a hét végén is mentek a kombájnok, amiket egyébként ezen a nyáron is oly rutinnal tudtak csoportosítani az üzemek, hogy tizenöt nap alatt lényegében a kevésbé gépesített gazdaságok is be tudták fejezni az aratást. Az előző években kialakult kapcsolatok tovább élése folytán Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár megyéből, sőt Csehszlovákiából is érkezett segítség, összesen mintegy ötven gépegységgel.

A műszaki ellátás hasonló volt az előző évekéhez, a jó időjárás e téren is föltöbbször nagy szolgálatot tett. Folyamatos és zökkenőmentes volt a gabona felvásárlása, a felvásárló vállalat apparátusa a gazdasági melegezésre, hagyományosan korrekciós partneri hozzáállásról tett tanúbizonyságot.

Az elkövetkező napok legfőbb feladata a még betakarítatlan, közel ötvenezer hektáron kint levő szalma mielőbbi lehordása.

a talajmunkák elvégzése és a szerveztrágyázás. Utóbbival kapcsolatban hét végi tájékoztatója során dr. Kovács Lajos, a megyei tanács osztályvezető-helyettese hangsúlyozta, hogy mivel az aratás vártnál előbb történt befejeztével az üzemek kisebb lélegzétvételhez jutottak, augusztusban lehetőség van az átlagosnál nagyobb területen történő szerveztrágyázásra. Ezt a lehetőséget ki kell használni, ahol csak lehet, be kell dolgozni a trágyát a talajba.

Nincs tehát idő a pihenésre az aratás után sem, időben fel kell készülni az ősze, s ennek az az alapja, hogy a kalászosok 110 ezer hektáron tarlóban a talajmunkák minél előbb el legyenek végezve.

Az őszi betakarítású növények biztató képet mutatnak, noha most már megalátnak egy kiadósabb csapadékot. Aszállykár eddig nincs, de az eső mindenképpen megkönnyítené a talajmunkát, s az őszi termését is javítaná.

Gyümölcsökből, elsősorban csonthéjasokból a tavaszi fagykárak miatt kisebb lesz a termés. A nyár eleji hűvös időjárás hatását mutatják a zöldségfélék is. Mindezek ellenére elmondhatjuk, hogy az előző évinél jobb a zöldség- és gyümölcstermesztés, és az árak is olcsóbbak. Egyes zöldségfélésekből, elsősorban uborkából az időjárás hatására igen nagyok a terméskiegészítések, másokból, így például paprikából jobb termés várható.

Az állatállomány 1986. évi szállításakmány-szükségele az eddig betakarított termékek alapján megalapozott. Szénaból a megyében kínálat van, s ez megnyugtató, még akkor is, ha a takarmányok minősége összességében csak közepesnek mondható. Ez is javulhat még, hiszen pillangósokból az elmúlt időszakban jó minőségű borjúszénát tudtak betakarítani. Megfelelő az idő a heremag, elsősorban a vöröshere-mag-fogásra, s úgy tűnik, az üzemek ezzel számolnak is: rengeteg virágzó lucernatáblát látni a megyében.

XII MOKKBA 1985

Moszkvában véget ért a XII. VIT

A fesztivál záródokumentuma – levél a világ ifjúságához

Moszkva, 1985. augusztus 4. (MTI) — Látványos záróünnepéssel Moszkvában szombaton véget ért a XII. világifjúsági és diáktalálkozó. A luznyiki Lenin stadionban megrendezett esti ünnepségen jelen voltak a Szovjetunió magas rangú párt- és állami vezetői, az ünnepségre érkezett díszvendégek és turisták. A stadion lelátóin összesen 110 ezer ember szemlélte végig a változatos, színes művészeti és sportprogramot. Pontosan este 9-kor száz fanfár hangja nyitotta meg az ünnepséget, s ezt követték Jean-Claude Kennedy, a nemzetközi előkészítő bizottság állandó bizottság-

nak koordinátor-titkára lépett a mikrofon elé. Rövid beszédében szólt arról, hogy a fesztivál nyolc napja alatt a több, mint 20 ezer delegátus nyílt, konstruktív párbeszédet folytatott, amely lehetővé tett a vélemények és tapasztalatok cseréjére. Az ifjúság moszkvai nemzetközi seregszemléje jó alkalmat adott a fiataloknak a közös cselekvés alapjainak kidolgozásához.

Szavai után a nemzetközi előkészítő bizottság megbízásából Carlos Cruz, a nicaraguai küldöttség vezetője olvasta fel a VIT résztvevőinek a világ ifjúságához intézett üzenetét, amely gyakor-

latilag a fesztivál záródokumentumának tekinthető. Hatalmas taps és éljenzés fogadta a nicaraguai ifjúsági vezetőnek az antiimperialista szolidaritást, békét és barátságot elváltó szavait. A stadion hangszóróiból felcsendült a Kreml Szpasszkij toronyórájának hangja, majd újból felhangzottak a fanfárok, miközben a disztribúción szembeli lelátókon 9000 fiatal színes zászlókból a VIT emblémáját formálta meg.

A színpompás program nyitányaként pergő ritmusú zenére a VIT jelvényével díszített zászlókat hoztak be

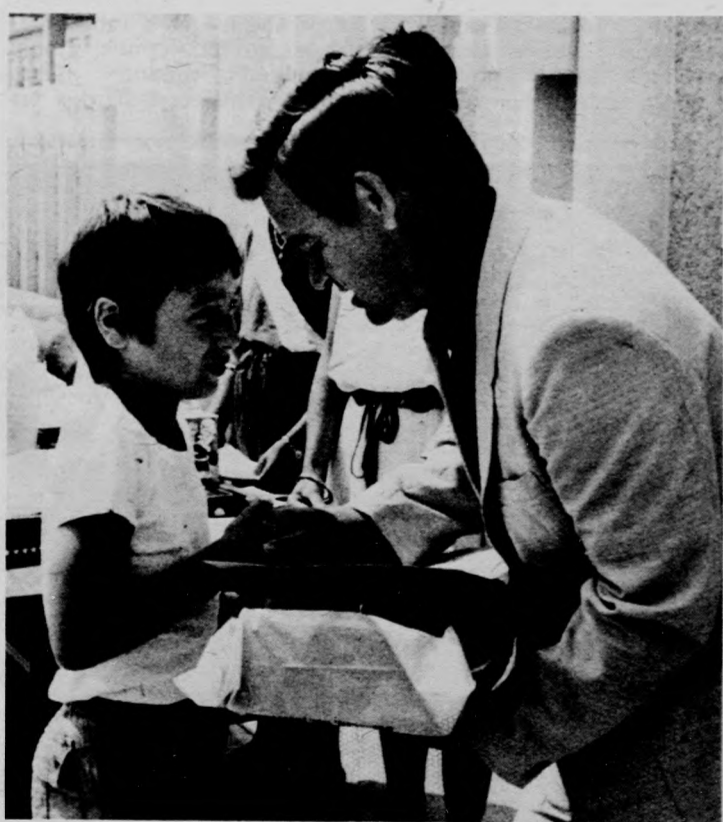
(Folytatás a 2. oldalon)

SZÁMOS DÍJ ÉS JUTALOM

Csaknem ezer rajz a gyerekek kiállításán

Tegnap, vasárnap 11 órakor immár kilencedik alkalommal került sor Debrecenben — ezúttal a Kőlcsey Ferenc Művelődési Központ parkjában — a nemzetközi gyermekrajz-pályázat eredményének kihirdetésére és a legjobb rajzokból rendezett kiállítás megnyitására. A pályázat hirdetői, a kiállítás rendezői a városi tanács művelődési osztálya, a Kőlcsey Művelődési Központ (társrendező: a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Tanácsa, megyei és városi elnöksége, a Népművelési Intézet, a megyei tanács művelődési osztálya, a balatoni úttörőváros gyermekalkotások galériája) voltak.

A rangos kulturális eseményen dr. Lukovics András, a művelődési központ igazgatója köszöntötte a megjelenteket — közöttük I. G. Baljassinszkijt, a Szovjetunió debreceni főkonzulátusának főkonzulját, továbbá a Kínai Népköztársaság budapesti nagykövetségének képviselőjét, a pályázó gyerekeket, a szülőket és a tanárokat. Dr. Bényei József, a Hajdú-bihari Napló főszerkesztője megnyitó beszédében a fantázia felélenkítésében, az alkotói kedv felélesztésében, a gyermeki lélek kitarulkozásában látta a pályázat hasznát. Különös képpen érdekesnek és figyelemre méltónak ítélte a legfiatalabbak rajzait, amelyekben még nyoma is alig van a másolásnak, teljességgel saját világlátást tükröznek. A pályázatra angolai, bolgár, csehszlovák, lengyel, kínai, magyar, mongol, német, román és szovjet gyerekek összesen mintegy háromezer

Kónya Abel átveszi Tier Lászlótól a fődíjat (Fotó: Nagy Gábor)

rajzot küldtek. A kiállításon 22-ig. A zsűri minden arra érdemes munkát honorálni igyekezett, 87 rajzot díjaztak, 118 rajz készítője pedig jutalmat vett át Tier Lászlótól, a városi tanács elnökhelyettesétől. A megyei tanács fődíját Kónya Abel negyedik osztályos debreceni gyerekek ítélték oda. A városi tanács fődíját Csengeri Zoltán (második osztályos) kismarjai, és Jan Stac (tizenkét éves) csehszlovák gyerekek kapták. A megyei út-

törőelnökség Zuzana Tabisova (kilencéves) csehszlovák kislányt és Nagy Gabriellát (negyedik osztályos debreceni gyereket) érdemelték a fődíjra. A városi úttörőelnökség fődíját Martini Stefan óvodás (Csehszlovákia) és Bodor Virág keleti ötödik osztályos kislány érdemelte ki. A Népművelési Intézet igazgatójának fődíját a debreceni Medgyessy Ferenc Képzőművészeti Kör és a Pekingi Képzőművészeti Kör tagjai (Qinc Hao és Qianc Honc) kapták.

HAT ZÓNA TRADÍCIÓJA

Jugoszláv népművészeti tárlat a Déri Múzeumban

A Jugoszlávia népművészeti kiállítás augusztus negyedikén, vasárnap 11 órakor került sor a Déri Múzeumban. A — hétfő kivételével — naponta 10 és 18 óra között — szeptember végéig — megtekinthető tárlaton hat nagy egység (alpesi, pannoni, adriai, dinári, morvai és macedón zóna) tradícióját felidőztető ékszerket, viseleti darabokat, dísztextiliákat, bútorkat, edényeket, mun-

kaeszközöket, kultikus tárgyakat (mintegy négyszáz darabot) láthat a közönség. A megnyitón — amelyen részt vett Pavic Petar, a Jugoszláv Szocialista Szövetség Köztársaság követségének első titkára, Varga László, a városi pártbizottság osztályvezetője — dr. Hoffman Tamás, a budapesti Néprajzi Múzeum főigazgatója mondott ünnepi beszédet. A kiállítás anyagát dr. Velika

Dantova Rusevljan, az újvidéki Vajdasági Múzeum mb. igazgatója ismertette. A kulturális együttműködés keretében a jugoszláv érdeklődők is megtekinthették már a Magyarország népművészeti kiállítás Ljubljana-ban, Zágrábban, Belgrádban és Ujvideken, most a délszláv népek hagyományából Debrecenben, Miskolcon, Salgótarjánban és Budapesten látható izelítő. A jugoszláv anyag több mint négyszáz tárgyból áll; válogatva a népművészet különböző ágaiból, amelyekkel a rendezők — dr. Mirjana Maluckova és Banskai Mária néprajzkutatók — reprezentálni kívánják a legjellemzőbb, legkiemelkedőbb alkotásokat az ország egész területéről. Az egyes területek kultúráját láthatóan nem választják el nagy különbségek, az idők folyamán a határok találkozásánál átmeneti sávok rajzóldottak ki, ahol a helyi tradíciók idegen kultúrák legkülönbözőbb hatásaival keveredtek. A házilag készített darabok és a kisipari termékek összessége heterogénnek tekinthető, ugyanakkor a dél- és kelet-európai jelleg egységessé teszi.

A Jugoszláv népművészeti tárlat a Déri Múzeumban.

48 óra a világban, a hazában és a megyében

A fesztivál záródokumentuma — levél a világ ifjúságához

(Folytatás az 1. oldalról)
A fiatalok, amit zenekarok felvonulása, és több száz fiatal tornász lány aerobic-bemutatója követett. A moszkvai Nagy Színház táncosai Csajkovszkij Hattyúk tava című balettjének második felvonásából mutattak be több képet, akiket csokornyászok követtek a stadionnyi méretű porondon.
A Moszkva-parti esték című, világszerte ismert ének dallamaira kezdődött meg az Emlék a Szovjetunióból című összeállítás, amelyben orosz népdalok mellett a táncosok tartották bemutatást.

Ezt követően kezdődött meg a fesztivál hivatalos zárása. Viktor Misin, a Kom-szomol KB első titkára, a szovjet nemzeti előkészítő bizottság elnöke beszédében szövegét arról, hogy tartalmas és gazdag volt a moszkvai fesztivál, lehetőséget teremtett a közös gondolkodásra. Közébe hozta egymáshoz a fiatalokat, s a résztvevők jobban ismerik és megértik egymást. A fesztivál eredményei táplálják az ifjúsági mozgalom, hogy a fiatalok képesek legyenek egymás jobb megismerésére és megértésére törekedjenek, együtt akarnak gondolkodni arról, miként járulhatnak hozzá napjaink leg-sürgetőbb problémáinak megoldásához.
Egy ilyen széles fórumon természetesen elkerülhetetlen — állapítja meg a levél — hogy a sok megvitatott kérdésben néha véleménykülönbségek keletkezzenek a résztvevők között. Ez azonban nem akadályozta meg azt, hogy a VIT irányítsa a figyelmet a fiatalok béke- és szabadságvágyára. Ez az a legfontosabb vonás, amely összekapcsolja az ifjúság széles, demokratikus, progresszív békeerőit.
A VIT résztvevőinek levélét ezután megemlékezik a náciizmus felett aratott győzelem 40. évfordulójáról. A fesztiválon tisztelettel adóztunk mindazon erők emlékének és halhatatlan érdemeiknek, amelyek megmentették az emberiséget a szolgáskodástól; a szovjet népek, amely kiemelkedő módon járult hozzá a hitleri fasizmus fe-

lett aratott győzelemhez, a többi szövetséges nemzetnek, a partizánoknak, az ellenállási mozgalmak harcosainak, az antifasizistáknak és demokratáknak, a szabadságharcosok millióinak — állapítja meg a dokumentum.
A VIT résztvevői a továbbiakban felszólítják a világ ifjúságát, hogy függetlenül politikai, filozófiai és vallási meggyőződésétől, tegyen meg mindent egy atomkatasztrófa megakadályozására, a nukleáris és hagyományos fegyverkezési verseny megállítására érdekében.
A levél ezután megerősíti, hogy a fesztivál résztvevői változatlanul elkötelezik magukat a helsinki záródokumentum szellemében és betűjében. Egyetértenek az általam közölt kapcsolatoknak a dokumentumban lefektetett elveivel, hozzá akarnak járulni a Helsinkiben meghatározott célok eléréséhez, az enyhülés politikájának fel-élesztéséhez, a különböző társadalmi rendszerű országok közötti együttműködés megerősítéséhez.
A VIT-levél szól az új, gazdaságosabb nemzetközi gazdasági rend szükségességéről is, és megállapítja: a fesztivál résztvevői meg vannak győződve arról, hogy a világ fejlett és fejlődő országai között még jelentős mértékben képesek fejleszteni együttműködésüket az egyenlőség elve alapján. Ily módon lehetővé válik a ma még meglevő nemzetközi konfliktusok jelentős részének elhárítása, biztosítani lehet a legelőtérben társadalmi, gazdasági, ökológiai és más globális problémák leg-gyorsabb megoldását.

A találkozó dokumentuma végül hitet tesz amellett, hogy legyen jobb jövő a fiatalok számára. Ennek elérése érdekében a fiataloknak együtt kell gondoskodniuk arról, hogy mindannyiuk számára megteremtésük a biztonságot, a munkához és az emberi méltóságban éléshez való jogot, az oktatásban, az állami és közügyekben való részvételt, jogát, s annak a lehetőségnek a jogát, hogy mindenki megvalósítsa társadalmi, gazdasági, politikai, állampolgári és emberi jogait.

A Moszkvában szombaton véget ért XII világifjúsági találkozó résztvevői üzenet intéztek valamennyi ország fiataljaihoz.
A világ ifjúságához szóló levél, amely lényegében a fesztivál záródokumentuma, felhívja a figyelmet: az a tény, hogy a moszkvai találkozó több mint 20 ezer különböző politikai, filozófiai és vallási meggyőződésű fiatal gyűlt össze, tanúsítja, hogy az ifjú nemzedék tagjai egymás jobb megismerésére és megértésére törekedjenek, együtt akarnak gondolkodni arról, miként járulhatnak hozzá napjaink leg-sürgetőbb problémáinak megoldásához.
Egy ilyen széles fórumon természetesen elkerülhetetlen — állapítja meg a levél — hogy a sok megvitatott kérdésben néha véleménykülönbségek keletkezzenek a résztvevők között. Ez azonban nem akadályozta meg azt, hogy a VIT irányítsa a figyelmet a fiatalok béke- és szabadságvágyára. Ez az a legfontosabb vonás, amely összekapcsolja az ifjúság széles, demokratikus, progresszív békeerőit.
A VIT résztvevőinek levélét ezután megemlékezik a náciizmus felett aratott győzelem 40. évfordulójáról. A fesztiválon tisztelettel adóztunk mindazon erők emlékének és halhatatlan érdemeiknek, amelyek megmentették az emberiséget a szolgáskodástól; a szovjet népek, amely kiemelkedő módon járult hozzá a hitleri fasizmus fe-

Szürös Máttyás hazaérkezett Moszkvából

Szürös Máttyás, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, aki július 30. és augusztus 3. között díszvendégként részt vett a XII. világifjúsági és diáktalálkozóban, vasárnap hazaérkezett Moszkvából. Fogadására a Ferihegyi repülőtérre megjelent Ivan Aboimov, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének követtanácsosa. (MTI)

Francia vasúti katasztrófa

Párizs, 1985. augusztus 4. (MTI) — 24 halottja és mintegy 150 sebesülte van annak a súlyos vasúti szerencsétlenségnek, amely szombat délután történt a dél-franciaországi Figeac közelében. Lehetséges, hogy az áldozatok száma még tovább nő, mert a roncsok között újabb holttesteket találtak, s a 29 súlyos sebesült közül többen az állapota életveszélyes.
Nyílt pályán rohant egymásnak — egy használaton kívüli kis áramlás közelében — a Párizs felől érkező expressz és egy helyi vonat. Az összecsapódás ereje olyan heves volt, hogy több vasúti kocsi valósággal lerepült a sínekről és kigyulladt.

Légi szerencsétlenség Dallasban

Dallas, Grapevine, 1985. augusztus 4. (MTI — AP/UPI/AFP/Reuter) — Péntek este leszállás közben lezuhant, majd felrobant az amerikai Delta légitársaság egyik Lockheed típusú utasszállító repülőgépe a Dallas—Forth Worth nemzetközi repülőtér közelében.
Eddigi jelentések szerint legkevesebb százharmincan veszítették életüket a dallasi repülőtérre történt légiszerencsétlenségben. A Jumbo-gép fedélzetén levő 161 személyből — a Delta amerikai légitársaság szóvivőjének közlése szerint csak 27 személy — közülük hárman a személyzet tagjai — élte túl a katasztrófát. Az áldozatok személyazonosságát még nem tették közzé, először családjaikat értesítik.
A szerencsétlenül járt gép a floridai Fort Lauderdale-ből Los Angelesbe tartott. Lezuhanásának okáról mind ez ideig semmi biztosat nem tudni.

ÜGYELET

Nyugodt, talán az átlagosnál is nyugodtabb hétvégéről kaptunk tájékoztatást a mentők, a tűzoltók és a rendőrség ügyeletein. Egyetlen alkalommal sem szolgáltunk munkába ötletkülönleges esemény.

Békefesztivál Pusztavacson

Szombaton megkezdődött Pusztavacson — az ország geometriai középpontjában — a Képes Újság hagyományos kétnapos békefesztiválja, amelyre évek óta sok ezren seregenek össze, hogy hitet tegyenek a béke ügyéért, s ismételtlen felhívják a közvélemény figyelmét a háború veszélyeire. A találkozó színhelyére már pénteken sokan megérkeztek. Szombaton pedig már a kora reggeli órákban a látogatók újabb ezrei követték őket.
A pusztavacsi fesztivált immár esztendő óta a névadó község melléki hatalmas rétén rendezik meg, ahol ezúttal is régi mesterségek képviselői verték fel a sátraikat, s kínálták portékáikat. A térség fölött léggömbök keringtek, az erdő szegélyén vásári mutatványosok szórakoztatták a vendégeket, népi viseletbe öltözött fiúk lányok készülődtek mindenfelé a szereplésre.

Nem sokkal dél előtt megkezdődött a külpolitikai fórum, amelynek témája a fegyverkezés elleni küzdelem és a leszerelés volt.
A Kommunista Ifjúsági Szövetség központjában a VIT jegyében zajlottak a programok. Népek Barátsága címmel rendeztek a többi között zenés, jelmez-bemutatót, amelyen a korábbi VIT-ek hangulatát elevenítették fel. Az ifjúsági szövetség felhívást tett közzé, amelyben arra kérte a korábbi VIT-ek résztvevőit, hogy jöjjenek el a pusztavacsi fesztiválra, közülük számosan meg is érkeztek. Nagy sikert aratott a nemzetközi táncház is, amelyben bolgár, délszláv, görög, magyar és román táncokkal ismerkedhettek meg a résztvevők, a Téka, a Gereben és a Dúvó együttes közreműködésével.

A szervezők a nagy hőségben igyekeztek körültekintően gondoskodni a százezer vendég ellátásáról.
Szombatra ismét visszatért a nyár, s a kora délutáni hőségben már legalább nyolcvanezren voltak a fesztiválon, a szervezők esti összehívása szerint pedig már mintegy százezren figyelték a műsorokat.
Este a békecentrumban a Hirosima és Nagasaki elleni atomtámadás áldozataira emlékeztek a résztvevők, s egyben figyelmeztettek a fegyverkezés mai veszélyeire. A rendezvényen részt vett Fujimoto Masatosi, a Japán Tűlélők Szövetségének képviselője, az Országos Béketanács vendége. (MTI)

Ifjúsági találkozó Álmosdon

Idén 18. alkalommal rendezték meg Álmosdon az ifjúsági parkban a hagyományos ifjúsági találkozót. A szombati összejövetelen a környező községek fiataljai, ifjúmunkásai a találkozó lehetőségét adott, hogy a fiatalok, KISZ-szervezetek kölcsönösen kicseréljék tapasztalataikat, sportoljanak, szórakozzanak. Ehhez nagyszerű keretet nyújtott a gyönyörű községi őspark és az egész napos jól szervezett kulturális program. A nap folyamán délelőtt három sportágban (kézilabda, röplabda és foci) mérték össze tudásukat a környék fiataljai, míg a legfiatalabbak sárkányépítő tudásukat mutathatták be.

Délután került sor többek között a furtalan citerások műsorára, a Balkányi Népi Együttes fellépésére és a nyirbátori határőrkerület katonáinak kutyabemutatójára. Ugyancsak délután mutatkozott be a Szlovákiából érkezett lehotai sportkör csapata. Korábban a Debreceni Ruhagyár manőkenjei tartottak nagyszerű bemutatót, majd bál zárta a rendezvényeket.
Az egésznapos kulturális és sportprogram nagy sikert aratott a fiatalok körében, ezt mutatja a többszáz fős részvétel, s az est végén így búcsúztak egymástól: Viszontlátásra jövőre a 19. álmosdi ifjúsági találkozón! (Felvételünkön: sárkányépítő verseny.)

Hét végén: Telt ház a debreceni szállodákban

Zsúfolt hétvégével köszöntött az augusztus a megyeszékhely szállodáira. Külföldi csoportok, egyéni szállásigénylők, úgyszólván teljesen megtöltötték a szállóhelyeket. Javarást olyanok, akik már előre foglaltak szállást.
Az Aranybika Szállóban a szó szoros értelmében telt ház volt, előre lefoglaltak minden szálláshelyet. Szombaton, 3-án két osztrák, egy olasz, két szovjet, egy lengyel csoportot, illetve az NSZK autókлубjának egy társaságát fogadtak. Ezek a vendégek (mintegy 250-en) töltötték meg a szobák felét.
Mint ahogyan Vallató Péter, a szálloda igazgatója elmondotta, a többi szobák sem maradtak üresen szombati éjszakára, egyéni vendégek foglalták el mindegyiket. Vasárnap három szovjet, két NSZK, egy finn és egy autókлубos csoportot fogadtak. Az egyéni vendégek között többségben voltak a jugoszláv állampolgárok. Különleges programként mintegy tíz vendég nászutaként vette igénybe az Aranybikát a szlovákiai szlovákok. Az étterem különtermei is foglaltak voltak családi rendezvényekre. A bár új szolgáltatással, a videodiszkóval szórakoztatta a vendégeket. A pezsgő hétvége azt is jelentette, hogy erőteljesen dolgoztak a szeptember 4-én megnyíló bajor söröző befejező munkálatain.

A Főnix Szálloda is telt házról számolt be. A 136 hálólhelyes, 43 szobás szálloda egy NSZK csoport foglalt helyet a teljes hétvégére, négy éjszakára, 20 turistával. Szintén a teljes hétvégét vette igénybe a 43 tagú lengyel csoport is. Megérkezett Amszterdamból 12 kerékpáros turista, akik felkereképpárova Európát, útbá ejtették a Hortobágyot és Debrecen is. A megsokkolt arány ezen a hétvégén is dominált, a vendégek kétharmada külföldi volt.
A nagyerdei kempingben is igénybe vették mind a 265 férőhelyet. Az első osztályú pihenőhelyeket vállalták és egyéni üdülők (külföldiek és magyarok vegyesen), a harmadosztályú turista faházakban pedig ifjúsági üdültetés folyik.

Egyedül a Kisdebrecen Szálloda nem dicsekedhetett telt házzal, a kihasználtság csupán 65-70 százalékos volt. A 90 vendégágy, illetve a 40 szoba nem töltődött fel teljesen. A hét végén csak egy lengyel csoport tartózkodott a szállodában. Elűtő ez a megszokottól, mivel a Kisdebrecen szobáit is lefoglalták a nyár eddigi részében.
A DMVSC Sportszállójának is minden helye foglalt volt a hét végén. Jugoszláv ifjúsági sportolók és más edzőtáboros sportolók, a szabad helyeken pedig egyéni utazók töltötték a hét végét. A Sportszálló év közben is jó kihasználtsággal rendelkezik, szállóhelyei mind 70-75 százalékban betöltöttek. Felvételünkön: szovjet turistacsoport érkezik az Aranybikába.

ELTELT

Nem tudom, mi is csak szakmai ártalom, hogy ilyen nek az eseménye még onnan ered, lakosságot megragult, akkor tanul re semmi más te Talán egyszerűen abban az értelem nál a saját kis helyett az uborka magát. Akár így, tanában a nyár alább egy-két hé szavonulunk a m

Egy hétig, kettő közünk. Eleresztés henésre ideális k lakásban, leborfestést, naphossza ren vagy éppen a családdal. Újabb dolgok is mege kis nyári szabads tükben általában annyit jelent, hogy portofióját" a kö beszélve azokról, tán nem a hever ság két vagy hár

Az igazi élet t áll le, hiszen sz ki a szabadságra ceni hibásboltok csak megtalálják környék lakóit n letartórá tüzött ... tábla). El is telik vissza a munkát már csak azért se országban ma nem tani, hogy szere vannak olyanok megint itt kell sz nek be a szabad lyukre, hanem v érzetük. Gondolo ségben vannak a badságuk egy rés kialudták maguka oxigénnel, más fa más gondolatok között.

— Ne doháj kérem!
— Miért, r ben ...
— Így is szent vizet. Ma már naszkodtak, hogy meszedek. Kérem.
— Na, jó ...
kellten válaszu. vendég" elnyomj — a lábmosó be Efféle jelenetek, ritkák a strandok kestelepin sem. Il ri Sándor is tal azt a pillanatot, v az építőiparból, v receni kisgyógy ahol magnezium vastagabb boríté haza, mint innen és Gyógyfürdő (Pedig mióta a tartoznak, sokat zetésük, mondja.)
— A piszkokért szindnak, pedig m takarítunk, forga zet ... Akkor les godtak, ha a zuh véce előtt sorba eléggé sok a feg vendég itt is, n sutt. Jön kikapcs rakozni, de ezt zással képes elko ital a fejébe s persze ...

ELTELT EGY HÉT

Erőgyűjtés

Nem tudom, más is figyeli-e vagy nálam is csak szakmai ártalom, de évek óta tapasztalom, hogy ilyenkor nyár derekán szünetelnek az események. Mi lehet az oka? Talán még onnan ered, amikor az aratás az egész lakosságot megmozgató hatalmas feladat volt, akkor tanultuk meg, hogy erre az időre semmi más tervezni-szervezni nem lehet. Talán egyszerűen csak uborkaszezon van abban az értelemben, hogy mindenki elvonnul a saját kis kertjébe és világmegváltás helyett az uborka kacsozával foglalja el magát. Akár így, akár úgy, tény, hogy mostanában a nyár legtöbbször számára legálább egy-két hétig azt is jelenti, hogy visszavonulunk a magánszférába.

Egy hétig, kettőtől saját dolgainkkal foglalkozunk. Eleresztjük magunkat valahol pihenésre ideális környezetben, rendet rakunk a lakásban, lebonyolítjuk a nagyobb eseményeket, naphosszat elkapalगतunk a kiskertben vagy éppen elgondolkozunk a családdal. Újabb már a mezőgazdasági dolgozók is megengedhetnek maguknak egy kis nyári szabadságot, ami ugyan az ő esetükben általában nem pihenés, hanem csak annyit jelent, hogy munkaerejüket „átcsoportosítják” a közösből a háztájiba. Nem is beszélve azokról, akik építkeznek, nekik aztán nem a heverés céljára kell a szabadság két vagy három hete.

Az igazi élet természetesen ilyenkor sem áll le, hiszen szerencsére felváltva vesszük ki a szabadságunkat (remélhetőleg a debreceni húsboltok szerződéses vezetői is majd csak megtalálják a módját, hogy egy-egy környék lakóit ne egyszerre fogadják az üzletajtóra tüzött „szabadságolás miatt zárva” tábla). El is telik hamar az idő, s mehetünk vissza a munkahelyünkre. Örömmel? Erről már csak azért beszéljünk, mivel Magyarország ma nem illik bárkinek is azt állítani, hogy szeret dolgozni. Pedig biztosan vannak olyanok is, akik nem az „egy évig megint itt kell szenvednem” érzéssel nyitnak be a szabadságból megtérten munkahelyükre, hanem valóban volt egy kis hiányérzetük. Gondolom, az ilyenek között többségben vannak azok, akik legalább a szabadságuk egy részét pihenéssel töltötték. Jól kihasználják magukat, feltöltötték szervezetüket oxigénnel, más fajta mozdulatokat végeztek, más gondolatokkal foglalkoztak, mint munka közben.

Mert erre rendkívül nagy szükség van. Nem véletlenül írja elő a rendelet, hogy a dolgozónak a szabadságából legalább tíz napot egyben kell kiadni. Ez a tíz nap nem egy lakásfestés megsaccolt ideje, hanem az a minimum, amennyi alatt a testi-lelki kapcsolódás egyáltalán elképzelhető. Ennyi mindannyiunknak dukál, nem a vállalatnál, hanem önmagunktól. Nagy bünt követ el önmagával, családjával szemben, aki úgy hiszi, megáll a világot forgása, ha egyszer egy hétig ő nem bizonyítja nélkülözhetetlenségét. Nem kellemes dolog kórházi intenzív osztály ágyát nyomva számolni, hány évi lazítás elmulasztása vezetett az infarktus-hoz.

Miért tartom mindezt hangsúlyozandónak s talán ismételtlen is elmondandónak? Egyrészt azért, mert magam is érzem, milyen másként fog az ember a szabadság megkezdése előtt és a kellemesen eltöltött nyaralás után, s biztos vagyok benne, hogy a fizikai munkát végzők esetében sincs ez másként. Másrészt, mert némi aggodalommal figyelem, milyen kemény munkával sűrített tervek készítenek maguk számára egyesek a szabadság idejére is. S főként azok, akik az év többi hetében-hónapjában is gémkáznak, túlóráznak, fölírának, megragadnak minden pénzcsinálási lehetőséget. Minden tisztelem azoknak, akik azt néhány évig a lakás megszerzése végett, vagy valamilyen más komoly konkrét cél érdekében folytatják. Am sok embernél életformává is válik az önkiszákmányolás — annak pedig előbb-utóbb meglesz a börtje. Régegy az egészség és — ismerjük be — megsínyli a hivatalosan végzendő munka intenzitása is. Hiszen pihenni, regenerálódni mégiscsak kell, ha nem a nyári két héten, akkor naponként, stikában a munkahelyen.

Távol álljon tőlem, hogy nagy kérdésekkel összekapcsoljak nem hozzájuk illőket. Csak éppen az jutott eszembe, sajnos a Minisztertanács legutóbbi ülésén meg kellett állapítani, nem valami rózsásan állunk a tervek teljesítésével. Előttünk a második felév jávarése, meg kell fogni a munka végét, ahhoz kell az erőnlét. S a nyár múltával pedig megkezdődnek a szakszervezeti választások, talán ennek a rendezvényorozatnak a programjában is helyet kaphatna a kérdés: tudunk-e pihenni?

N. Zs.

Számítástechnika az OMEK-on

Készülnek a kiállítók a kőbányai vásárvárosban az augusztus 17-én nyíló OMEK-ra. E napokban rendezik be az A-pavilont, ahol a mezőgazdasági üzemek szervezését, irányítását megkönnyítő eszközök kapnak majd helyet. Bemutatják azt a tizenkétféle számítógépet, amelyekkel speciális szolgáltatásként a Mezőgazdasági Ügyvitelszervezési és Számítástechnikai Közös Vállalat szereli fel az állami gazdaságokat, termelőszövetkezeteket. Jelenleg már 1700 üzemben alkalmazzzák a mindennapos munkában a számítástechnikát.

A kiállításon több újdonság is helyet kap majd. Az egyik a hazai gyártmányú RAAB-84-es asztali számítógép. E berendezés egyszerűen több ágazat — a növénytermesztés, az állattenyésztés, az ipari részleg — adatait is nyilvántarthatja, s használatával az üzemi költségek csökkenhetnek. Itt láthatják majd az érdeklődők a japán licenc alapján a Híradástechnika Szövetkezetben készülő PTA-4000 típusú kisszámítógépet, amely néhány éven belül a mezőgazdasági üzemek közpvezetőinek lehet alapvető munkaeszköze. A géppel az állattenyésztésben akár naponta nyomon követhető például a sertésállomány súlygyarapodása; ennek ismeretében mód nyílik a takarmány összetételének módosítására, az optimális adagok összeállítására.

Az ügyvitelszervezési vállalat szakmai napot is rendez az OMEK-on, ahol börze keretében a mezőgazdasági számítógépes programok vásárlására is lehetőség nyílik.

(MTI)

POLITIKAI INTÉZMÉNYEINK

12. Érdekképviseleti szervek, egyesületek

A korábbiakban bemutatott társadalmi szervezetek közül jó néhányan lényegi funkciója az érdekvédelem és az érdekképviselet. A dolgozók, a lakosság különböző csoportjainak érdekeit kifejezi és képviseli a szakszervezeti mozgalom, a KISZ, az MTESZ, a népfőnt egyes szervei, az országos nőtanács, a nemzeti-ségi szövetségek. Mellettük további egyéb érdekképviseleti szervek is működnek országunkban. Ilyenek a szakmai-érdekképviseleti szervek, melyek a szóban forgó terület dolgozóinak szakmai tevékenységével kapcsolatos érdekképviseletét látják el. Ezek közé tartozik például a Kisiparosok Országos Szervezete (KIOSZ) és a Kiskereskedők Országos Szervezete (KISOSZ), amelyek a kisiparosok, illetve a magán-kiskereskedők érdekeit képviselik az állami és társadalmi szervek előtt, tagjaik részére különféle szolgáltatásokat nyújtanak, részt vesznek továbbképzésükben, közreműködnek a társadalombiztosítási, szociálpolitikai, munkavédelmi, adózási feladatok ellátásában. Hasonló jellegű az Országos Ügyvédi Tanács és az általa felügyelt ügyvédi kamarák, amelyek az e foglalkozási ághoz tartozók önkormányzati és érdekképviseleti szervei.

Fontos tényezői társadalmunk életének a szövetkezetek területi és országos érdekképviseleti szervei. Rendeltetésük, hogy segítsék a társadalom és a szövetkezetek érdekeinek egyeztetését, a szövetkezetek gazdálkodásának és belső életük demokratizmusának folyamatos fejlesztését. A mezőgazdasági, az ipari és a fogyasztási szövetkezetek országos érdekképviseleti szervei a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa (TOT), az Ipari Szövetkezetek Országos Tanácsa (OKISZ) és a Fogyasztási Szövetkezetek Országos Tanácsa (SZÖVOSZ). Tagjaikat az országos szövetkezetek kongresszusokon választják meg. Az országos tanácsok irányelveket és ajánlásokat dolgoznak ki, kötelező határozatokat azonban nem hozhatnak a szövetkezetekre és azok területi szövetségeire. A szövetkezetek számára különféle szolgáltatásokat nyújtanak, kezelik az országos közös pénzalapokat, kapcsolatokat tartanak más országok hasonló jellegű szerveivel, és nemzetközi szövetkezeti szervezetekkel. Közös társadalmi tanácskozó testületük az Országos Szövetkezeti Tanács, amely egyéb feladatok megoldása mellett előzetesen véleményt nyilvánít a törvényhozás és a kormányzat elé kerülő szövetkezeti ügyekben, s maga is kezdeményezheti jogszabályok meghozatalát. A Magyar Kereskedelmi Kamara az állami vállalatok társadalmi érdekképviseleti szerve.

Ellátnak érdekképviseleti feladatokat az alkotóművészek — például az írók, a képzőművészek, az építőművészek szakmai szövetségei is. Ezek a demokratikus alapon álló társadalmi szervezetek egyúttal a maguk eszközeivel hozzájárulnak művészeti águk fejlődéséhez, az alkotók és a társadalom kapcsolatának erősítéséhez. Talán nem szerénytelenség, ha külön is említést teszünk a sajtó és a tömegkommunikáció dolgozóinak társadalmi és érdekképviseleti szervezetéről, a Magyar Újságírók Országos Szövetségéről. A MUOSZ szervezi és elősegíti az újságírók közéleti és társadalmi tevékenységét, foglalkozik szakmai képzéssel és továbbképzéssel, jogi és erkölcsi védelmet nyújt tagjainak az őket ért igaztalan támadásokkal szemben, ugyanakkor fellép a szocialista újságírás etikai normáit megsértők ellen. Az illetékes szakszervezettel közösen figyelemmel kíséri az újságírók élet- és munkakörülményeit, egészségügyi és szociális ellátását, művelődési és sportolási lehetőségeit. A szövetség keretében különféle klubok, szakosztályok és tagozatok működnek, melyek elősegítik az újságírók tájékozódását, szakmai problémáik megvitatását, tapasztalataik kicserélését.

A különböző tudományágak művelőinek társaságai ugyancsak jelentős fórumai a hazai közéletnek, tudományos életünknek. Az azonos szakterületen dolgozók önkéntes társadalmi tömörülései társadalmi eszközökkel mozdítják elő tudományáguk fejlődését: vitákat, konferenciákat és más hasonló rendezvényeket szerveznek, folyóiratokat, lapokat és egyéb kiadványokat jelentetnek meg, pályázatokat írnak ki, közreműködnek tagjaik tudományos továbbképzésében. Bizonyos szakmai érdekképviseleti feladatokat is ellátnak, így felkérésre véleményt mondanak a szakterületüket érintő koncepciók, jogszabályok, döntések tervezetéről, javaslatokat, kezdeményezéseket tehetnek az illetékes állami szerveknek. A rokon szakterületeken működők esetenként szövetségbe tömörülnek, mint amilyen az MTESZ vagy a Magyar Országos Társaságok és Egyesületek Szövetsége, a MOTESZ.

Az említettekén kívül még igen sok egyesület működik országunkban. Ezek célja tagjaik valamilyen irányú szükségleteinek, igényeinek, érdeklődési körének kielégítése, az ehhez szükséges feltételek biztosítása. Működnek tudományos, szakmai, közművelődési, sportegyesületek, azonos hobbival rendelkezők (bélyeggyűjtők, horgászok, kisállattenyésztők) egyesületei, és így tovább. Közvetett vagy közvetlen módon olykor egyes állami feladatok megoldásában is részt vesznek, vagy fontos társadalmi célok teljesülését segítik (gondoljunk például az önkéntes tüzoltó, vagy a városéplő egyesületekre). Egyesület alapítását bármely állampolgár kezdeményezheti, de a szervezés megkezdéséhez, majd az egyesület létrehozásához a törvényességi felügyeletet gyakorló állami szerv engedélyre szüség.

Az egyesület legfőbb szerve a valamennyi tagot magában foglaló közgyűlés, amelynek az egyesületet érintő kérdésekben döntési joga van. A közgyűlés különféle ügyintéző és képviselői szerveket választ, amelyek irányítják, szervezik és ellenőrzik az egyesületben folyó munkát. Léteznek helyi, illetve országos egyesületek, ez utóbbiak helyi szervezeteket, csoportokat is létrehozhatnak. A tagfelvétel módját, a tagok jogait és kötelezettségeit, a belső felépítést az egyesület alapszabálya határozza meg.

Az MSZMP XIII. kongresszusa hangsúlyozta, hogy a párt támogat minden közhasznú egyesületet, mozgalmat, amely szocialista alapon, törvényeinkkel összhangban társadalmunk javára tevékenykedik. Ezzel is fejlesztani kívánja a feltételeket ahhoz, hogy állampolgárok közvetlenül vagy az őket képviselő társadalmi szervek, testületek, egyesületek útján részt vegyenek közös ügyek intézésében.

Gyenes László

— Vége —

Akikkel találkoztunk

A fürdőmester is kulturáltabb viselkedést vár

— Ne dohányozzon itt, kérem!

— Miért, nem a vízben...

— Így is szennyezheti a vizet. Ma már többen panaszkodtak, hogy piszkos a medence. Kérem, oltsa el!

— Na, jó... — hangzik a kelletlen válasz, s a „kedves vendég” elnyomja a csikket — a lábmósó betonkaváján. Efféle jelenetek, sajnos, nem ritkák a strandokon, a kereketelepeken sem. Ilyenkor Kéri Sándor is talán átkozza azt a pillanatot, mikor eljött az építőtáborból, vagy a debreceni kisgyógyászgyárból, ahol magnéziumágyétekként vastagabb borítékokat vitt haza, mint innen, a Vízmező Gyógyfürdő Vállalatól. (Pedig mióta az OVH-hoz tartoznak, sokat javult a fizetésük, mondja.)

— A piszokért bennünk szűdnak, pedig mi állandóan takarítunk, forgatjuk a vizet... Akkor leszünk nyugodtak, ha a zuhanyozó s a vécé előtt sorba állnak! Am eléggé sok a fegyelmezetlen vendég itt is, miként máshol. Jön kikapcsolódni, szórakozni, de ezt csak sörözéssel képes elképzelni. Az ital a fejébe száll, utána persze...

Tengernyi gonddal jár, hogy a vendégek jól érezzék magukat. Kéri Sándor alaposan ismeri ezeket, hiszen 1959-ben szegődött először a fürdőhöz, azután másutt próbált szerencsét, ám visszatért a vállalatához. Végigjárta a szakmai ranglétrát: segédmunkásként kezdett, majd a szezonokban kabinos lett; éjjel takarította a medencéket, nappal tanfolyamra járt Szoboszlóra. Hatvan-kettőben fürdő masszőri, esztendő múltán pedig fürdőtelep-kezelői képesítést szerzett. Hosszú évek óta Tiszavasváriból ingázik munkahelyére, a debreceni gyógyfürdőbe, ahol hidrotérápiás kezeléseket végez. E szezonban a kereketelepi strandon dolgozik.

— Mennyi probléma! — térek vissza az iménti gondolatsorhoz —, pedig „a fürdő állapota jelenleg kielégítő”.

— No persze, nem is arról van szó, hogy lehetetlen állapotok uralkodnak nálunk! Hisz akkor nem értünk volna el két éve körülbelül 3300 fős csúcsot, s az idén is volt már nemegyszer több mint kétezer vendégünk Kereketelepen. De nem kell nagyobb vendégsereg enné, mert a zsúfoltság

a kényelem s a higiénia rovására megy. Szóval, „csupán” azért szólok a kulturáltságról, mert a közkeletelt, három medencés kereketelepi strandon sokan szeret(né)nek valóban jól szórakozni, s járnak ide csehek, lengyelek is, akik az itt látottak alapján viszik el hírünket... A fürdőkultúrát még a középkorban tanultuk meg a törököktől — azóta visszafejlődnek a viselkedésünkben?

— Talán neveléssel...

— Föltétlenül. Am a fiatalok sem tudhatják az illetet, ha nem látnak jó példát a felnőttektől. Nem állhatunk minden fürdőző mellé vízzel, nem is akarunk, de ha valaki túllépi a határt, akkor sem szól rá senki! Mi meg kevesen vagyunk, a naponkénti váltásban összesen tizenötön dolgozunk. Sokszor mi szégyelljük, hogy mások szemtelnek, hangoskodnak, intím légyottjaikat bonyolítják mindenki szemeláttára, mértéktelenül isznak...

— S ha megtöltanák a szeszes italok árusítását?

— Hoztunk már ilyen intézkedést néhány évvel ezelőtt — hiába. Különben ha tiltanánk, még rosszabb lenne, mivel úgyis becsempésznek az alkoholt, az üvegeket pedig itt dobálnák el, törnék össze. Aki a „műveltségét” a kocsmában gyarapítja, azt nem könnyű szabályokkal, szép szóval a közös szórakozás kötelező normáinak betartására szorítani.

— Mi a véleménye a fürdőruhákról?

— A nőkért érte ügye? Mert a férfiak nemigen okoznak feltűnést. Jó néhány nő viszont felfedi női-

ességét, furcsán értelmezi az anyagtakarékosságot, jóformán csak jellep rajta a fürdőruha! Akkor inkább a naturizmus, amely egyébként is polgárjogot nyer, de ahhoz is föl kell nőni. Nem mondom, ha a nő ismeri magát, tudja, mi áll rajta jól, ha van izlése — akkor bizony sokkal több férfitekinetet fordul utána...

— Ön most itt csoportvezető, régies kifejezéssel élve, fürdőmester. Mi a feladata egy mai fürdőmesternek?

— Felelős gazdája vagyok a strandnak, irányítom, eldőlőzőm a személyzetet, a berendezéseket...

— Mit tenne Ön a kulturáltabb fürdőzésért?

— Először is: növelném az itt dolgozók érdekeltségét, megbecsülését. Szorosabbra fűzném a kapcsolatokat a közmvvelődési intézményekkel, így számos nyári programot hoznék ki a strandra. Mert mi tagadás, kevés az, hogy ehet-ihat a vendég, s reggel 7-től este 8-ig hallgathatja a rádióműsort... Javítanám a buszközeledést is, mivel most csak 18 óráig jönnek a járatok! És persze, ha lenne nyolc-tíz millióm, több medencét, kabint, összehangoltabb pavilonokat létesítenék. Egy kemping is jó lenne... Szaporítanám a napozópadokat, hogy a vendégek kényelmesebben pihenjenek, s a gyp se menne oly hamar tönkre.

Kéri Sándort keresik. Elbúcsúznak. De azóta is ott motoszkál bennünk, hogy ha nyár, akkor nyaralás, vakációzás és természetesen fürdőzés — amely lehetne kulturáltabb is. Rajtunk múlik.

Sz. Tamás Tibor

LEVELEZŐLAP
A POSTAI IRÁNYÍTÓSZÁMOT szíveskedjék feltírni!

HAJDU-BIHARI NAPLÓ postája

4024 III

VÁLASZOK

KÉSZÜLGET AZ ÚT

Fenti címmel jelent meg a Napló július 15-i számában Laczkó Ferenc Kismarja, Arany János u. 22. szám alatti lakos levele, mellyel kapcsolatban az alábbi választ adom: 1984. december 27-én az Ózdi Kohászati Üzemektől megrendeltünk a Pocsajban és Kismarján folytatandó útlapépítéshez 2900 tonna kohósalakot. Az 1985. II. negyedévre visszaigazolt szállítási határidő ellenére eddig még többszöri sürgetésre sem kaptunk szállítást — közölte Újlaki Gyula, a pocsaji Nagyközségi Közös Tanács VB vezetője.

táblákat a forgalombahelyezéssel egyidőben el is helyezték. A később épült, — úgynevezett Sumen utcai felhajtóágony mely a Debreceni Megyei Városi Tanács VB kezelésében van — a kerékpározási tilalmat jelző tábla hiányzott.

A jelzőtábla pótlására saját hatáskörömben intézkedtem — írta Papp András a KPM Nyíregyházi Közüti Igazgatóságának vezetője.

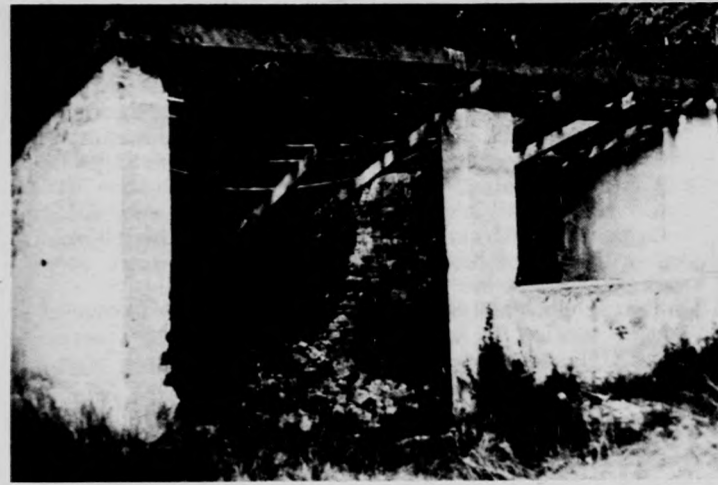
TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

Pataki Tamás debreceni olvasónk arról panaszkodott július 22-i összeállításunkban, hogy a 9-es autóbusz újabban nem tartja be a menetrendet.

— A bejelentésben foglaltak megfelelnek a valóságnak. A 9-es vonalon közlekedő autóbuszok szombati és vasárnapra menetrendje igen szoros, az esetleges forgalmi dugók, szűkös gazdasági lehetőségek ellenére is többlet autóbusz beiktatásával biztosítja a pontos, menetrendszerinti közlekedést. Július 14-én, vasárnap Bánkról menetrend szerint 6.00 órakor induló autóbuszunk kifelé menet meghibásodott, így utasokat nem tudott szállítani. Az autóbusz pótlására indított járatnak az információ-irányító helyre való eljutása 25 perces késéssel történt meg.

A kellemetlenségért ezúton kérem szíves elnézését — írta Vigh Gábor a Volán 6. számú Vállalat Személyforgalmi Üzemegységének vezetője.

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KENYERES ILONA

Egy ismeretlen rendeltetési épületre bukkantam Bánkban — írta fotóval illusztrált levelében Töröcsik László, „külső” munkatársunk. — Mivel nem messze van tőle a 9-es busz végállomása, feltételezem, hogy az épület valaha váró céljára épült. Jelenleg a falak omladoznak, a tetőszerkezet leszakadt. Javasolnám, állítsák vissza eredeti állapotába: legyen újabb váró — a szép bányai erdő „díszé”.

Nem értem...

...hogy miért nem veszik észre éveken át az IKV illetékes dolgozói a hibákat? Például azt, hogy a debreceni Dobozi u. 4. szám alatti bérház északi oldalánál levő parkon át gyalogosok, kerékpárosok, motorosok közlekednek, kipusztítva ezzel a parkot. S ha még valami marad belőle, azt „megöli” a Mata János utca felől lezúduló esővíz. Ez már nemcsak a parkot rongálja, de az épület állagát is, mivel annak tövében leszivárognak. A sok éve fennálló áldatlan állapot megszüntethető lenne a park szélénél (az orvosi rendelőnél levő aszfaltot) járda, valamint a park felső és alsó szélénél) vezethető kerítés létesítésével, a ház tövében levő járda szintjének emelésével és a park Mata János utca felőli végénél létrehozható kis kőgát (lásd Ispótyai utcánál) létesítésével.

...hogy miért nem aszfaltozzák le a debreceni Nyár Lakásfenntartó Szövetkezet Hunyadi utcai irodája előtti járda-sávokat, melyek közül

az egyiket csatornabekötés miatt egy éve bontották fel, a másikat pedig nyolc éve, elektromoskábellel vezetést miatt. A rendelkezés szerint a felbontott részt eredeti állapotba kell visszaállítani. Talán nem lenne elhamarkodott lépés ennyi idő után beartani a rendelkezést.

...hogy a bevezetésben írt ellenőrzések miért nem terjednek ki az ereszek állapotára is. Sok — főleg szintén debreceni — IKV kezelésben levő háznál is látható, hogy az esőcsatornában szép magas gáz terem. Nehéz lenne a helyszíneket felsorolni, elég megnézni a Széchenyi utca mindkét oldalát (no meg a többi utcát). Az eltömődött, „kivirágzott” ereszcsontra a vizet nem vezeti le, s az esővíz megtalálja magának az utat máshol. Ezt viszont sok-sok ház állaga bánja. Biztos, hogy az ilyen zöld „díszítéseket” a Tiszta és virágos Debrecenért elnevezésű pályázat meghirdetői nem fogják jutalmazni.

— akác —

LEHET-E KERÉKPÁROZNI?

Július 15-i összeállításunkban az iránt érdeklődtek olvasónk, hogy a debreceni homokkerti felüljárón lehet-e kerékpározni? A kérdésre az alábbi tájékoztatást kaptuk: az úgynevezett homokkerti felüljáró, — mely a 47. számú Debrecen—szegedi országos másodrendű főút része — rendkívül nagy helyi és távolsági közúti forgalmat bonyolít le. A felüljárón egy-egy forgalmi sáv áll rendelkezésre a kétirányú forgalom lebonyolítására. Ezért mind kapacitási, mind forgalombiztonsági szempontok miatt a kerékpáros forgalom kitiltása indokolt.

A korábban megépült — a KM Közüti Igazgatóság kezelésében levő — felhajtóágonyon a „Kerékpárral behajtani tilos” jelző-

Hiánycikk

a Babetta segédmotoros kerékpár karburátorához szükséges töltőeset — immár két éve — jellezte Pécsi Imre, Debrecen, Mikos Kelemen utca 13. szám alatti lakó olvasónk.

Üres betongyűrűk

Felvetelünk a debreceni Vörös Hadsereg útján készült, de a város más részében (például az Ojkerben) is lencsevégre kaphatta volna Majoros László. Az üres betongyűrűk száma ugyanis egyre szaporodik. Ha már kivágták a bennük levő fákát, miért nem ültetnek helyébe másokat?

Azt olvasom...

...a Coderetta nevű, gyermekek részére készült köhögéscsillapító gyógyszer tájékoztatóján, hogy: „szedésekor székrekedés, bőrkütiés, remegés, szapora szívverés, álmatlanság jelentkezhet.”

Köszönöm szépen, viszont kívánom. A gyógyszer készítőjének és természetesen felnőtt dózisban. Ennél inkább hallgatom még egy darabig a gyermek mellékhatások nélküli köhögését.

— kenyeres —

Tisztelt Szerkesztőség!

1982-ben vásároltam egy Lada 1200-S típusú személygépkocsit a debreceni Merkur telepen. Az idén kellett először műszaki vizsgára vinni. El is vittem az Autóklubhoz, ahol kiderült, hogy az alvázsám hiányosan van bejegyezve a forgalmi engedélybe, így nem vizsgáztatták le. Azt tanácsolták, hogy menjek a rendőrségre és jegyeztessem be helyesen a számot. A rendőrségen azt válaszolták, hogy nem ők az illetékesek, hanem a Merkur, mert ők jegyezték be az első adatokat. A Merkurnál adtak is egy hivatalos igazolást, hogy a gépkocsi alvázsáma helyes. (Az utolsó hét szám közül igaz, hogy a harmadik nem egyezett, de azt kijavították.) Ellenben az alvázsám betűjele (XTA) nem szerepelt sehhol.

Ezután visszamentem a rendőrségre, ahol bejegyezték a forgalmi engedélybe a helyes alvázsámot, ezzel az Autóklubhoz mentem, gondolva, hogy most már nincs akadály a vizsgáztatásnak. Azonban nem így történt. Ott ismét az alvázsám előtti betűjelet hiányolták, s köztölték, hogy ezt még pótolnassam. Én otthagytam a forgalmi engedélyt az Autóklubnál, hogy hivatalból intézzék el most már ők maguk a Merkurral a problémát, mert ez már nem az én hibám. Egyszer véget kellene annak vetni végre, hogy több ezer gépkocsivezető hasonló kálváriát járjon.

Tisztelettel:
Varga János
Debrecen, Tengerész u. 30.

SZÓVÁ TETTÉK

Fertőzésveszély!

Seres Istvánné és hat lakótársa a következő kérelemmel fordultak szerkesztőségünkhöz:

Mi, a debreceni Bem tér és a Sallai Imre utca sarkán levő bérház lakói 1982 óta kérjük az illetékeseket, hogy az általuk elhelyezett szeméttároló konténer helyett a korábban ottlevő hat darab kukát tegyék vissza. Kérjük ezt azért, mert bár korábban jónak találtuk a konténeret, újabban azonban az odavitt szemétnél csupán egy része kerül a konténerbe, s hetek, néha hónapok is eltelnek, míg kiürítik azokat. El lehet képzelni, milyen állapotok uralkodnak a benne és a mellette levő szeméttároló „jóvoltából”. Bár a KÖJAL július 2-án kélt levelében arról értesített bennünket, hogy ellenőrzésük során nem találtak szemetet a konténer környékén, azt elismerte, hogy nagy fertőzésveszélyt rejt magában az általunk ismert állapot. Ez viszont önmagában véve még nem jelenti a probléma megoldását — melyet várunk.

Gödörös úttest

A debreceni Diadal és Kard utca úttestjének állapota igen sok kívánnivalót hagy maga után — közölte Nagy Ferencné, a környék lakója. — Az úton rengeteg a gödör, melyet időnként feltöltöttek az illetékesek — mint legutóbb is — homokkal, néha viszont szemét is kerül a gödrökbe jócskán, az ottlakók jóvoltából. A tanácsoshoz már több alkalommal fordultunk olyan kérelemmel, hogy csinálják meg végre az utat, sajnos a mai napig sem találtunk meghallgatásra.

Látszólag mellőtűnek vagy fejlődésnek használhatta valaki a csodálatos, finom kis ékszert, mert a gyík hátán a taraj elhúzódó nyúlványának stílizált gerezedéi közül az egyik kör alakúra volt kiképezve és egy négy-öt centis aranytű volt ideerősítve, amely szabadon mozgott. Ebbe tenyerelt tehát bele az inasom.

— Georges — mondtam — maga kiváló és sorskegyelt férfi, magát nem is közönséges gyíkok harapják meg, hanem, lássa, egyenesen aranygyíkok — és megmutattam neki az ékszert. Az inas dühösen nézett. Alaposan fájhatott a tenyere.

Ebben a pillanatban a kocsi megállott. Olyan hírtelen, hogy Georges tyúkszemű újabb veszélyben fogrott, amit halk szitkozódással bizonyított. A pap kiugrott a sofőrülésből és benyitott hozzánk.

— Milyen nyelven beszélnek az urak? — kérdezte kifogástalan franciággal. Aztán, mikor én ugyanígy válaszoltam neki, udvariasan bocsánatot kért, de — úgymond — egy pillanatra ki kell szállnunk, mert a

MATA JÁNOS:

A rubinszemű basiliscus.

5.

kocsi mégis megrekedt a sárban, bármennyire is igyekezett ő ezt elkerülni. Különböző abbeli vélemények is kifejezték, hogy azért oldotta meg ilyen egyszerű betessékeléssel elszállítástunkat, mivel látta, hogy két sárba rekedt embernek, akik még a tetejében bőrig is vannak ázva, minden udvariaskodásnál fontosabb a mielőbbi fedél alá kerülés. Sajnos, ez most kissé késedelmesnek mutatkozik, de ő hamarosan rendbehozza a dolgot.

Kiszálltunk. A pap valamit matatott a kocsi körül, és miután előbb megindította a motort, könnyedén megtolta a kocsi hátulját, mintha valami könnyű hordást, mofkútut akarna kiemelni a kátyúból. Úgy látszik, rettenetes erejű ember lehetett,

ki az utolsó kenetet. Bele-nyugodtam, hogy egyelőre nélkülözöm inasom frissítő és szellemes társalgását. El is terelődött a figyelmem róla, mert a kocsi világítása, a belső világítás kezdett nagyon bizonytalanul fungálni. Az apró kis tétőlámpa hol kialudt, hol kigyulladt, mígnem egyszer megunt a dolgot és végképpen megfeledkezett arról, hogy újra kigyulladjon. Sötétben maradtam. Eszembe jutott a kis aranygyík, amelyről megállapította első látásra, hogy az ama bizonyos mesebeli basiliscusnak hasonlósága, amelyet Adobrandi olasz tudós olyan bő fantáziára valló módon megrajzolt egykorú könyvében. Sőt, a leíráshoz valóban egy rajzot is mellékeltem, amely a csodaállatot koronával a fején ábrázolta. A szövegben pedig az olvasó arról tudósított, hogy ilyen basiliscus úgy szokott a világra jönni, hogy egy fekete tyúk tojását, amelyet a fekete tyúkok csak kivételként hangulatban tojnak, és amelyet liderctójának hív a nép ma is, az embernek a hóna alatt kell hordani, és ebből kél ki a basiliscus, amelynek szörnyű varázserőt és hatalmat tulajdoni-

tottak a régi mágiával foglalkozó tudósok.

Kivettem a mellényem zsebéből a kis ékszert, ahová a kiszálláskor tettem — hogy majd kitudakoljam a tulajdonosát és visszaadom neki —, és elkezdtem világítás híján tapogatni a sötétben. A rubinszemeknek elég volt a sofőrülésen át beszűrődő reflektorfény pár sugara, hogy csodálatosan tiszta bíborfényben ragyogjanak fel. Mőfedelet érdekelt ez a kis ékszer, úgy láttam, igen régi munka, és nagy tökélyvel végrehajtott megmunkálása elsőrangú mesterre vallott. Nem látott bitoragságnak, ha az ember Benvenuto Cellinire gondolt a kis szobrocska remekbékésültsége láttára.

Elgondolkozva dűltem hátra az ülésen, mikor egyszerre kifejezetten különös virágillat csapódott az orromba. Szimatoltam. Mint ha megmozdult volna valami a kocsi hátsó fala mögött, amelynek vastagsága, most láttam, mennyire méltán tűnt fel a sofőrülésre menekült inasnak.

— Itt még egy ülésnek kell lennie — gondoltam, és hátranyúlva megtapogattam a kocsi falát.

Nagy meglepetésemre csak egy laza bőrfüggönybe ütközött a kezem, amelyet, úgy látszik, az ülés háttámlájához feszítettek ki és amelyet könnyűszerrel le lehetett gömbölni. Tapogatózva kerestem meg a gömbölköt és eltávolítottam a függönyt.

Ebben a pillanatban a tétőlámpa kigyulladt, és én kövé váltan meredtem arra, amit a függöny mögött láttam.

A függöny mögött ugyanígy egy ugyanolyan széles ülés volt, amilyenén én ültem. Tehát igaz volt az inasomnak. Ezen az ülésen egy fehérruhás női test hevert, mereven, mozdulatlanul. Arcát fekete fátöl borította.

Egy pillantást vettem a sofőrszolgálatot teljesítő papra, aztán megnyugodva vettem le szememet széles hátáról, és odanyúltam a mozdulatlan nő arcfátyolához. Lehúztam az arcáról. Az irtózat kiáltását alig tudtam elfojtani, olyan erővel kíváncsított ki a torkomon.

(Folytatjuk)

Bem tér és
ca sarkán
1982 óta
eket, hogy
ezett sze-
helyett a
hat darab
za. Kérjük
ár koráb-
k a konz-
ban az
csupán
konténer-
a hónapok
úrtik azo-
znelni, mi-
lkodnak a
e levő sze-
Bár a KÖ-
elt levél-
bennün-
örzésükör
tet a kon-
azt elis-
főzősve-
an az ál-
állapot. Ez
véve még
éma meg-
várunk.

SI

adál és
nek álla-
ánnivalót
közölte
környék
rengeteg
ként fel-
kesek —
homok-
szemét is
cskán, az
A ta-
alkalom-
kérés-
meg vég-
mai na-
meghall-

re
ny-
me-
ülés
ki ki
el le
ga-
om-
a

a
én
ar-
gött

an-
éles
én
az
esen
he-
ta-
bo-

n a
sító
dva
éies
n a
olá-
ról.
alig
erő-
ko-

Bessenyei István

Nagy Mariann

Riskó György

Sági Gyuláné

Dr. Veres Sándor

Pártunk XIII. kongresszusának határozatában olvasható: „A szociálpolitika elsődleges célja továbbra is a szociális biztonság fenntartása, a munkateljesítményektől független társadalmi egyenlőtlenség mérséklése. Az anyagi források gyors növekedésével nem számolhatunk, ezért a meglévőket célirányosabban, hatékonyabban kell felhasználni. Társadalmi juttatási rendszerünket — alapvető vívmányait megőrizve — jobban összhangba kell hozni anyagi lehetőségeinkkel, és fokozottan kell érvényesíteni a rászorultság elvét, a társadalmi igazságosságot. Az egyes juttatások, szolgáltatások jobban igazodjanak a szociális és jövedelmi helyzethez.”

Társadalmunk szocialista jellegéből következik, hogy az emberekről való gondoskodás minden szempontból előtérben áll akár politikai, akár gazdasági oldalról közelítjük meg a kérdést. A gondoskodás legfőbb formája — ritkán szoktuk említeni —, hogy minden munkaképes embernek nemcsak jogában, hanem módjában is áll munkával megkeresni a maga és családja eltartásához szükséges anyagi alapot. A munkáséletből kiöregedettek nyugdíjat kapnak, amit nem számíthatunk juttatásnak, hiszen megdolgoztak érte. Egyértelműen leszögezhetjük: ina Magyarországon senki nincs olyan helyzetben, hogy pusztá létalapja ne lenne biztosítva munkabér, nyugdíj vagy esetleg szociális ellátás formájában. Azonban — bár a hajdani három millió koldus országában az előbb leírt is óriási eredménynek számít — természetszerűleg már nem állhatunk meg annál a szintnél, hogy az élethez szükséges kalóriamennyiséghez és a megfagyás ellen védő ruházathoz mindenki hozzájuthat. Az elfogadhatónak mondott létfeltételek nálunk többször jelentenek, s az is csak minimális program lehetne, hogy a jelenlegi szintet őrizzük meg, ehhez segítségük hozzá azokat, akik rászorulnak a segítségre. Itt kap szerepet a szociálpolitika, a szociális gondoskodás.

Ennek formarendszere rendkívül szétágazó, teljes egészében áttekinthetetlen egy napilapcikk keretében. Ezért csak egyes, általunk legfontosabbnak érzett kérdésekről vártunk szót a kerekasztal-beszélgetés keretében, melynek résztvevői voltak: **Bessenyei István**, a nyírábrányi Alkotmány Tsz elnöke, **Nagy Mariann**, a BHG Híradástechnikai Vállalat 2. számú gyára szakszervezeti bizottságának titkára, **Riskó György**, a MÁV üzemi KISZ-bizottságának szervező titkára, **Sági Gyuláné**, a Megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság nyugellátási osztályának vezetője és **Dr. Veres Sándor**, a megyei tanács bv egészségügyi osztályának szociálpolitikai csoportvezetője.

— Általános tapasztalat szerint szociális támogatásra leginkább az idős emberek szorulnak, gondolom, indokolt, hogy róluk beszéljünk először. Milyen segítségre számíthatnak ők a társadalom, a munkahelyek részéről?

Dr. Veres Sándor: A társadalmi szociális gondoskodás azokra terjed ki, akik kora miatt vagy egészségi állapotuk miatt önmaguk ellátására képtelenek, illetve megfelelő nyugdíjalapot sem tudnak szerezni. A megyében több mint kétezer ember kap rendszeres szociális ellátást, havi 2050 forintot. Vannak azonban, akik ugyan nyugdíjasok, de nyugdíjuk nem éri el a 2380 forintot, ők havonta vagy negyedévenként kiegészítő segélyt kapnak. Ez a megyében mintegy húsz ezer embert érint. A múlt évben általában felmérést végeztünk az idős emberek körében, aminek alapján kiderült, hogy mintegy hatvan ezer hetvenöt éven felüli ember él megyénkben, közülük három-ezernek volt olyan a helyzete, ami azonnali intézkedést követelt. Kezdeményeztünk nyugdíjfelértékelést, adtunk szociális segélyt. Ennek a rétegnek az életére különösen oda kell figyelniük.

Sági Gyuláné: A társadalombiztosítási rendszer jogszabályokban kötött feltételeken alapul. Ezen túlmenően két formában tudunk segítséget nyújtani egyedi elbírálás alapján. Úgynevezett krízishelyzetekben egyéni segéllyel, erre a célra ez évben 390 ezer forint áll rendelkezésünkre, emellett mástól millió forintból a betegeknek, tudógondozók által kezeltéknek tudunk rendszeres kiegészítést adni. A másik lehetőség az alacsony nyugdíjak egyéni elbírálás alapján történő emelése. Ezt vállalatok, intézmények, társadalmi szervezetek is kezdeményezhetik, általános kétszáz forintos emelésre van lehetőség. Tavaly 171 ilyen kérelmet érkezett, a felét tudtuk teljesíteni. A Veres doktor által már említett felmérés rendelkezésünkre áll, ennek

A szociális gondoskodásról

más formákat is. Azoknak a tagoknak, akik a háztájt már nem képesek megművelni, pénzben fizetjük ki. Karácsony előtt minden nyugdíjasunk háromszáz forintot kap, nem sok, de mégis valami. Végzünk fakitermelést, a rászoruló öregeknek 150 forintért, ingyen hazaszállítva — ezt a szocialista brigádok vállalják — adunk egy-egy 10–12 mázsa gallycsomót. Tavaly 163 beteg, egyedülálló tagunk kapott így tüzelőt. A munkaképes nyugdíjasaink jelentősen kiveszik a részüket a háztáji állattartásból, ez jó a gazdaságnak, jövedelmet jelent nekik is. De mi lesz, ha már nem bírják a munkát? Ez súlyos gondunk, hiszen a termelőszövetkezeteknél magától értetődő, hogy a nyugdíjasainkkal is törődünk, nem bizzuk ezt a feladatot csak az állami szervekre.

— Most azt kérem, szadjunk el egy kicsit a tényektől, objektív helyzetből, s úgy próbáljunk gondolkodni azon, hogy az elmondottakon kívül hogyan lehetne még jobban segíteni az idős emberek gondjainak megoldásában. Más megfogalmazásban: hogyan érvényesíthetnénk jobban a társadalmi igazságosságot szociálpolitikai munkánkban. Természetesen a gazdasági körülményeket is figyelembe véve.

Dr. Veres Sándor: Szerintem meg kellene valósítani az öregek ápolásáért adható táppénz rendszerét úgy, ahogy a gyerek betegsége alatt otthon maradhat a szülő. Sokkal kevesebbe kerülne, mint ha kórházban vagy intézetben ápolnák valakit, s jelenleg nagyon sok kórházi ágy azért foglalt, mert egyszerűen nincs senki, aki otthon gondját viselhetné a betegnek. Természetesen vannak olyan öregek, akiknek valójában kórházban kell lenni, főként az úgynevezett „krónikus” ágyakon. Itt viszont azért nincs hely, mert elfoglalják olyanok, akiknek a szociális otthoni ellátás is megfelelő lenne. S miért? Mert a szociális otthonban térítést kell fizetni, a kórház ingyenes. Kapcsolat kérdése, kinek sikerül elintézni, hogy idős hozzátartozója hosszú időn keresztül kórházban maradjon. A televízió A hét című műsorában megütötte a fülemet egy mondat, valahogy úgy hangzott, hogy a szociálpolitikában helyet kell kapnia az üzleti vállalkozásnak is. (A gyerekek kétféle szervezésű és ezért nagyon eltérő díjú sporttáboráról szót a riport.) Nehezen tudom megemészteni a gondolatot, de talán mégis van benne valami. Gazdasági munkaközösség működtethetne öregek napközi otthonát, végezhetné házi gondozást úgy, hogy haszna is legyen belőle? Meg kellene próbálni. Talán van réteg, amelyiknek anyagi ereje ezt engedné meg, a más, állami lehetőségeinkből pedig több maradna a nagyon rászorulóknak.

Sági Gyuláné: A legfontosabb dolognak a nyugdíjak vásárlóértékének megővését tartanám. Jelenleg csak az 1971 előtti megállapított legalacsonyabb nyugdíjak vásárlóértéke azonos az eredetivel. Ez nyilván a népgazdasági helyzetnek függvénye, de valahogy mégis jobban közelíteni kellene a

nyugdíjak emelésének arányát az árindexével. Jelenlegi nyugdíjrendszerünkben igazságtalannak tartom, hogy negyvenkét évi munkaviszonytól lezárjuk a skálát, onnan már az évek nem növelik a nyugdíjalapot, pedig elég sokan dolgoznak hosszabb ideig. Skálarendszernél meg lehetne a részükét a nyugdíjasunk háromszáz forintot kap, nem sok, de mégis valami. Végzünk fakitermelést, a rászoruló öregeknek 150 forintért, ingyen hazaszállítva — ezt a szocialista brigádok vállalják — adunk egy-egy 10–12 mázsa gallycsomót. Tavaly 163 beteg, egyedülálló tagunk kapott így tüzelőt. A munkaképes nyugdíjasaink jelentősen kiveszik a részüket a háztáji állattartásból, ez jó a gazdaságnak, jövedelmet jelent nekik is. De mi lesz, ha már nem bírják a munkát? Ez súlyos gondunk, hiszen a termelőszövetkezeteknél magától értetődő, hogy a nyugdíjasainkkal is törődünk, nem bizzuk ezt a feladatot csak az állami szervekre.

— Ez viszont már valóban nemcsak az idős réteg problémája. Kérem, beszéljünk arról, mekkora és milyen szerepet kap a dolgozó korosztályok életében a szociális gondoskodás?

Nagy Mariann: Egy vállalat, üzem szociális tervében, amely a gazdasági tervvel együtt mindenütt elkészül, kétféle juttatás szerepel: differenciálts nélküli és differenciált egyéni. Az előző kategóriába tartozik a munkaruha, védőölt, illetve az újabbban a bérbe beépült védőölt, az üzemelegesség-ügyi ellátás, az üzemi étkező, amit nálunk általában a dolgozók fele vesz igénybe, pedig a vállalat 9,90-et ad minden ebédhez. Tulajdonképpen azaz, hogy a gyár negyvennégy óvodai helyet váltott meg a tanácsnál, jelenleg differenciálts nélküli tudjuk az ilyen igényeket is kielégíteni, bár örömdetesen szép számmal vannak kisgyerekek a dolgozóink között, ezért valószínűleg újabb húsz helyet kell a közeljövőben biztosítanunk. Differenciáltan történik a segélyezés többi formája. Rendszeresen kapnak segélyt a nagycsaládok — ez három gyermeknél kezdődik —, a gyerekeket egyedül nevelők, évente a gyereken levők megkapják a nálunk „tizenharmadik havi gyereket” nevezetű hatszáz forintot. A segélyek odaítélésénél mindig mérlegelünk, a szakszervezeti bizalmiak tesznek javaslatot. Azt hiszem, a legjelentősebb segítséget a lakásépítéshez, -vásárláshoz nyújtja a munkahely. Nagyon jó, hogy megváltozott a korábbi rendelet, nincs százalékhöz kötve a támogatás. Mi az idén tizenhárom dolgozónak adtunk 40–60–120 ezer forintos támogatást lakásproblémájuk megoldásához. Gyakorlatilag most mindenki kaphatja, akinek meg-alapozott igénye volt. Fiatalok esetében a lakáskérdés a legégetőbb.

Riskó György: Hogy a MÁV, az ország legnagyobb vállalata — hiszen csak a Debreceni igazgatósághoz tizenhárom ember tartozik — mit ad a bérben kívül a dolgozóinak, arról hosszasan lehetne beszélni. E téren, azt

hiszem, mi rendelkezünk a legnagyobb hagyományokkal, vívmányokkal, ezeket igyekszünk megőrizni is. Ami a lakáshoz jutás támogatását illeti, valószínűleg egyedülállóan jó lehetőségekkel rendelkezünk. Évekre visszamenőleg egy-két kivétellel minden igénylőnek tudunk adni segélyt, az összeg is jelentősebb, mint általában, 80–100 ezer, de nem ritka a 150 ezer forintos kölcsön sem. Ha több lakás épülne a városban, több fiatalunk is kaphatna kamatmentes kölcsönt. De jelentősnek tartom a városi tanács kezdeményezéseit is. Igen jó a fiatal házaspár háza, több kellene belőle, aki abban lakik, annak valóban meglehet a reménye rá, hogy időben sajtó otthonhoz jut. Hasonlóképpen nagy segítség a városi tanács által ez évtől adott lakásépítési támogatás. Ennél viszont az adhatóság feltételét jelentő legfeljebb 3120 forint egy főre jutó jövedelemhatárt tartom alacsonyának, hiszen ha egy fiatal házaspár mindkét tagja dolgozik, biztos, hogy többször keresnek ennél. Jobb lenne egyéni vizsgálódás alapján dönteni az elosztásnál, nem ilyen merev határt vonva.

Bessenyei István: Falun a fiatal házaspár nem várhat arra, hogy majd kész lakást kap vagy vásárolhat, magának kell építeni. Mi ebben úgy tudunk segíteni, hogy telket adunk és kedvezményes szállítást biztosítunk az építkezéshez. Erre a célra egy évben százezer forintunk van, kerestük a lehetőséget, hogyan jutna belőle minél több családnak. Vólán díjszabás alapján egy köbméter sóder szállítása közel 800 forintba kerül, vannak viszont már szép számmal maszek fuvarosok, akik 400-ért elhozzák. Újabbban velük szállítatunk és így kétszer annyi tagnak tudunk kedvezményes sódert juttatni.

Nagy Mariann: Ha összehajlítjuk, valóban sokféle szociális juttatásban részesülnek a dolgozók, de az igazság az, hogy általában csak azt érzik támogatásnak, ami kézzel fogható, amit konkrétan forintban megkapnak.

Dr. Veres Sándor: A családoknak azzal segíthetnénk, ha a különböző gyermekintézmények térítésszabályzatában nagyobb lenne a differenciáltság. Különösen a gyermeküket egyedül nevelő szülőknek kellene több kedvezményt adni. Családi pótlékra is jóval nagyobbra lenne szüksége annak, aki egy keresetből nevel gyereket.

Sági Gyuláné: Az lenne az igazságos, ha a családi pótlék állampolgári jogon járna a gyerekeknek és nem tennék különbséget, hogy a gyerekek, több gyerek, már csak azért sem, mert két gyerek nevelése nem kerül zóknak is.

kétszer annyiba, mint egyé. Fontos lenne a családi pótlék vásárlóértékének a megóvása is. Az anyasági segélyt is állampolgári jogon kellene kiutalni, ez nemcsak igazságosabb lenne, hanem egyszerűbb is.

— Csak hogy ilyenkor jön az ellenvetés: ha a családi pótlékhoz nem kell munkaviszony, a sokgyerekes családok munkakerülőként megélnének abból...

Sági Gyuláné: Egy egészen szűk réteg. Nem hiszem, hogy szabad mindig rájuk hivatkozni, a becsületesen dolgozók sokkal többen vannak. A gyerek pedig nem tehet róla, hogy a szülei milyenek.

— Beszéljünk az idős emberek, a fiatalok, a gyerekek gondjairól, szociális támogatásuk formáiról. Van még egy réteg, amelyik nagyon rászorul a gondoskodásra és sajnos, szám szerint is egyre többen tartoznak ide. A csökkent munkaképességűek. Mit lehet tenni értük?

Sági Gyuláné: A helyzetük jogilag rendezett lenne, viszont a gyakorlatban nem vagyunk felkészülve rá, hogy megfelelően foglalkoztassuk őket. Az üzemekben nincsenek meg a szükséges üzemelemek és nincs olyan érdekeltségi rendszer sem, amely mind a munkahelyt, mind a dolgozót arra ösztönözné, hogy keressék meg a további foglalkoztatás lehetőségét. Így aztán a legtöbben a leszállékolást, a raktartási nyugdíjat tartják az egyedüli megoldásnak.

Bessenyei István: Nálunk például a vagyonőrök kívül nemigen tudunk más könnyű munkát adni annak, aki megrokkant.

Nagy Mariann: A mi gyárunkban elsősorban a dolgozók csuklózúvát betegszik meg és a munka monotonitása okoz idegrendszeri problémákat. Eddig még sikerült minden esetben megoldást találnunk, de nem könnyű. A munkaképesség csökkenése minden embernél másként jelentkezik, ez nem olyan, mint a terhes asszonyok helyzete, akik egy gólyázeményszivonylag szűk profilú gyár részben dolgozhatnak. Egy ban nem lehet mindenkinél személy szerint megfelelő munkát adni.

Riskó György: Léptenyomon hallunk arról, hogy az azonos vagy hasonló profilú gyárak társulásokot hoznak létre különböző feladatok megoldására. Mi lenne, ha rehabilitációs üzemet is közösen létesítenének? Ez lehetne szélesebb profilú, az anyagiak is könnyebben összejönnének és vonatkozhatna rájuk speciális szabályozórendszer is.

Sági Gyuláné: A legfontosabb természetesen az lenne, hogy megőrizzük a munkaképességet. E téren még nagyon sok a tennivalója a munkahelyeknek és a dolgozóknak is.

Mint a bevezetőben is jeleztem, a témának csak egészen kis területéről tudunk szót váltani. Annyi azonban így is kiderült: a rászorulóknál több helyről, többféle gondoskodásra számíthatnak. Hogy jó-e így — arról megoszlottak a vélemények. Valóban elképzelhető, hogy ha minden e célra fordítható összeg egy nagy közös kasszába kerülne, igazságosabban lehetne elosztani. Másrésztl abban is van igazság, ha egy-egy szerv csak egy szűkebb réteggel foglalkozik, jobban megismerheti a konkrét gondokat, gyorsabban tud segíteni. Egy azonban bizonyos: a szociálpolitika mindannyiunk ügye és e téren nemcsak a hivatalos szerveknek vannak feladatai. Erről most nem beszéljünk, ezen gondolkodni kellene mindenkinél, akinek van segítségre szoruló hozzátartozója, szomszédja, munkatársa, hajdani munkatársa...
Nagy Zsuzsa

LABDARÚGÁS

DMVSC-NYVSSC 3-0 (0-0)

Szerdán: DMVSC-Karl-Marx-Stadt

Nyíregyházán szombaton délután játszották le a Debreceni DMVSC-Nyíregyházi VSSC előkészületi labdarúgó-mérkőzést, 2200 érdeklődő előtt, Nagy Ferenc bírászkodásával.

DMVSC: Mező — Cseke, Nagy, Szűcs J., Kiss — Supka, Sándor, Szabó J., (Bücs) — Magyar Zs., Mörten (Magyar B.), Benyó (Varga). Változatos — és gól nélküli — első félidő után már jól kihasználta helyzetait a debreceni NB I-es csapat. A DMVSC góljait Kiss, Magyar B. és Szűcs J. szereztek.

...
A labdarúgó NB I. augusztus 10-i rajta előtt a „főpróbát” 7-en, szerdán tartja a DMVSC együttese, amikor is Debrecenben fogadja az NDK-beli I. ligás Karl-Marx-Stadt csapatát. A mérkőzést délután 5 órai kezdettel játsszák a nagerdei sport-kombinátnban.

KÉZILABDA

DMVSC: 3 győzelem, 1 döntetlen és 2 vereség

(Telefonjelentés Magdeburgból)

Legutóbbi jelentésem után újabb három mérkőzést játszott a DMVSC NB I-es kézilabdacsapata. Az eredmények, időrendben.

SC Magdeburg-DMVSC 21-16 (12-4). Wolmirstätte, 300 néző. DMVSC: PUSZTAINÉ — TÖRÖKNÉ 2, NAGY ZS. 9, MEDGYESSYNE 3, Tóth R. 3, Kádárné 2, Hüse — csere: Csatári (kapus), Huszák, BOJTOR 6, Gálfi.

DMVSC-TsG Calbe 31-19 (16-10). Calbe, 200 néző. DMVSC: Csatári — Törökné 2, NAGY ZS. 9, Medgyessy 1, Tóth R. 1, Bojtor 6, Király 1 — csere: KADÁRNÉ 2, GÁLFI 5, Hüse 1, Huszák 2, Dremák 1.

DMVSC-TsG Calbe 30-22 (15-22). Schönebeck, 200 néző. DMVSC: Pusztainé — Törökné 2, NAGY ZS. 3, MEDGYESSYNE 10, Tóth R. 3, Gálfi 1, Kádárné 3 — csere: CSATÁRI (kapus), Bojtor 3, Hüse, Huszák, Király.

Pénteken, szombaton és vasárnap voltak a mérkőzések, és az I. liga újonca volt a végén kétszer is az ellenfél. A mérleg: hat mérkőzésből három győzelem, egy döntetlen és két vereség. Remélem, hazafelé is szerencsés lesz az utunk és hétfőn este már Debrecenben vagyunk.

Szentgyörgyi János

Karoljuk fel

Az utóbbi időkben fejlődésnek indult a női labdarúgás hazánkban. Ehhez bizonyos lendületet adott az is, hogy már Európa-bajnokságot is rendeznek, s napjainkban országos I. osztályú bajnokság folyik nálunk — természetesen nagy pályán. Mert kis pályán inkább játszanak csapatok, jelenleg Debrecenben is van ilyen bajnokság. Ünnepeken, évfordulókon alkalmi csapatok is vették egymással. Azonban a nagypályás foci az igazi — mondják.

Mondom én is, hiszen egy-egy tévőközvetítésen láthattuk, milyen ügyesek, gyorsak a lányok-asszonyok, jól rúgnak kapura, a legtöbben ügyesen fejelnek is. Az elmúlt napokban igény jelentkezett arra, hogy egy nagy városban, Debrecenben is elkezdjenek legalább egyetlen nagypályás női együttes. Érdeklődők, jelentkezők, játékosok lennének, csupán egy „anya” hiányzik, egy egyesület, amely befogadná őket.

Jó lenne, ha e nagy alföldi város is rendelkezne olyan nagypályás női labdarúgócsapattal, amely — talán 1986 őszétől — részt venne az országos bajnokságban. Azt szeretném, ha jelentkezene egy egyesület, hiszen a női labdarúgók is megérdemelnék, hogy felkarolják őket.

(f)

Futballbírák Tardoson

Jól tették a hajdú-bihari futballbírák, hogy az évenkénti szokásuknak megfelelően idegenben, ezúttal is a kitűnő ellátást és elhelyezést biztosító Tardoson tartották edzőtáborozásukat. A négy napos táborozás jól szolgált az 1985-86-os bajnoki idényre történő felkészülést. Egyrészt azért, mert lényegében átismétlére került a szabályzat, felmérték a játékvezetők elméleti és fizikai felkészültségét, így minden egyes bírónak tudomására jutott, hogy miben kell többlet nyújtania ahhoz, hogy jól, közmegegyezéssel el tudja látni a „előadás”, a bajnoki vagy kupamérkőzéseket.

A hajdú-bihari labdarúgó szövetség és bíráinak jó kapcsolatát mutatta az is, hogy azon megyék szövetségei, játékvezetői bizottságai is meglátogatták a táborozókat, megjelentek vezetői, képviselői. Az MLSZ-ből a JB-elnökségének tagja, Hévízi Ottó volt a tábor vendége, aki Játékvezetés ellenőri szemmel címmel értekes, tartalmas előadást tartott. A tapasztalt ellenőrök feljegyzései nyomán a szabály majd minden részletére kitért előadásában, felhívta a táborozóknak részvételüket a fonalakhoz, hiányosságok elkerülésére.

Hévízi Ottó — többek közt — említést tett arról, hogy a szabadrúgásoknál fontos a 9,15 méteres távolság betartása, (a partdóbas elvégzése onnan, ahol a labda elhagyta az oldalvonalat). Szó esett a sárga és a piros lap alkalmazásáról, megemlítve azt, hogy amiért sárga lap jár, az esetben fel kell mutatni, amikor piros, akkor azt, különös tekintettel a súlyos sportszerűtlenségekre, a szándékos durvaságokra.

Új előírás a játékoscserékre az, hogy a lecserelt labdarúgónak nem kell az öltözőbe mennie, hanem helyet foglalhat a kispadon. Azt is elmondotta Hévízi Ottó, hogy a játék folyamatosabbá tétele érdekében újszerű lesz — már augusztus 1-től — a kapus játékában miszerint a birtokba (kézbe, öble) vett labdát amennyiben letette a földre, azt újból nem veheti kézbe (tehát csak a földről játszhatja tovább, rúghatja el), hacsak a 16-oson kívülről kapja vissza a védőtársától.

A táborozó játékvezetők 24 kérdésből álló tesztlapot töltöttek ki, s ezekre általában jól válaszoltak a bírák. Nyéki István 98, Antal Mihály és Rozsik Imre 97-97 százalékos feleletet adott.

A 24 kérdés közül néhányat ízeletül: Mit ítélné a játékvezető, ha büntetőrúgás alkalmával az addig hibátlan labda a kapufán kipukkan? (Játékvezetői labdaejtés következik, kivéve az időn túl elvégzett 11-esnél, ilyenkor vége a játéknak.)

A szögletűrúgásból beívelt labda a kapufa külső lapjáról visszapatann a rúgást végző játékoshoz, aki most már ügyesen, pontosan

beadja társának, aki a kapuba fejele a labdát.

(Kétszeri érintésért közvetett szabadrúgást ítélné a bíró onnan, ahol a szögletet elvégző játékos másodjára érintette a labdát.)

A csapatkapitány kiállítja, leküldi egyik játékostársát, aki bejelenti a játékvezetőnek, hogy elhagyja a játéktérrel. Ez a labdarúgó tíz perc múlva újra jelentkezik játékra. Mit tesz a játékvezető?

(Engedélyezi a játékos visszatérését.)

A fizikai próbakorán, az 50 méteres futásban Németh Vilmos volt a leggyorsabb, 6 mp-es idővel, a 400 méter Nyilas Csaba tette meg lehamarabb, 55 mp alatt. Valamennyien részt vehettek a 12 perces futásban. Ebben le volt mérhető a játékvezetők erőnléte, állóképessége. Ezen idő alatt Németh Vilmos 3500, Góz Lajos, Mészáros János és Nyilas Csaba egyaránt 3350-3350 métert teljesített. Ez pedig némely NB-s labdarúgónak is dicséretre válna.

Divinyi Béla FIFA (és NB I-es) játékvezető, a hajdú-bihari JB elnöke ismertette a bírák besorolását. Azt már hírül adtuk, hogy az NB I-es keretnek Makó István és Szilágyi Sándor is tagja, az NB II-es keretbe sorolták Csáki Bélát és Szabó József Attilát. Az utánpótlás keretbe javasolták a debreceni Szabó Imrét. A területi labdarúgó-bajnokságban közreműködők listája: Góz Lajos, Fazekas László, Fodor Ferenc, Hunyadi Antal, Koroknai József, Pataki Gyula, Németh Vilmos, Tóth Sándor, Virágh László, Veress Gyula.

A megyei labdarúgó-bajnokság vezetőbírói kerete: Antal Mihály, Balogh József, Csató Mihály, Cseh István, Erdős Antal, Meleg József, Mészáros János, Nagy József, Nagy Ferenc, Nagy László, Nyéki István, Nyilas Csaba, Papp Csaba, Szilvási László és Vincze Sándor. A hajdú-bihari játékvezetői testületben 56 bíró tevékenykedik és a 12 ellenőr közül hat működik hétről-hétre. A fentebb felsoroltakon kívül nyilván tartott játékvezetők ifjúsági, serdülő mérkőzéseket vezetnek, illetve magasabb osztályú találkozókban partjelzőként működnek közre.

A futballbírák befejezték — eredményesen — a táborozást, melyen Csáki Béla vezetésével folyt az oktatás, Papp Csaba volt a táborvezető. Már augusztus 6-án, kedden délután 5 órakor ismét találkoznak a Simonffy utcai helyiségükben és hetenként mindaddig, amíg csak tart a bajnokság. Ezek az összejöveteleken beszélnek meg eseményeket, azt, hogy mikor, milyen esetekben hogyan kell helyesen ítélni.

Ezért képezik önmagukat, ezért oktatják egymást is.

Fülep Kornél

A DMVSC nyerte az ifjúsági tornát

Háromnapos viadalon négy csapat vetélkedett Debrecenben, a DMVSC nemzetközi labdarúgótornáján, melyet a DMVSC csapata nyert meg. Eredmények.

Novi Sad-Hajdúsoboszló 9-0 (2-0). V.: Hunyadi. G.: Dragomirovic 5, Surján 4.

DMVSC-D. Kinizsi 5-0 (3-0). V.: Németh V. G.: Plóka M. 3, Takács és Rajmüller.

D. Kinizsi-Noví Sad 2-1 (1-1). V.: Szabó I. G.: Gyarmati és Páll, illetve Surján.

DMVSC-Hajdúsoboszló 21-1 (11-1). V.: Fodor F. G.: Plóka M. 8, Rajmüller 3, Takács 3, Horváth 3, Plóka A. 2, Ocskó és Nagy, illetve Baranyi.

D. Kinizsi-Hajdúsoboszló 6-0 (5-0). V.: Góz. G.: Gyarmati 2, Papp, Páll, Szilágyi és Kovács.

DMVSC-Noví Sad 2-0 (1-0). V.: Makó. DMVSC: Szabó — Tréfa, Szakács, Kiss, Kacsándi, Nagy, Rajmüller, Takács, Plóka A., Sándor, Plóka M. Edző: Szabó Zoltán. G.: Kiss és Takács.

A torna végeredménye
1. DMVSC 3 3 0 0 28-16
2. D. Kinizsi 3 2 0 1 8-6 4
3. Novi Sad 3 1 0 2 10-4 2
4. H-szoboszló 3 0 0 3 1-36 0

Munkában a Novi Sad kapusa (DMVSC-Noví Sad 2-0 — Fotó: Nagy Gábor)

Kedvezett az időjárás is a KPVD SZ Hajdú-Bihar megyei Bizottsága jól szervezett megyei sportnapelyének — a DMVSC nagerdei sportkombinátnjában a labdarúgókban hatvan csapat, általában több mint ötszáz induló vetélkedett, ezermel is több résztvevője volt e tömeges versenynek, melyet atlétikában, kézilabdában, kispályás labdarúgásban és röplabdában bonyolítottak le — gördülekenyen.

Kerekgyártó Lajos, a KPVD SZ megyei bizottsága sportbizottságának vezetője üdvözölte a sportolókat, a vendégeket, köztük Dankaházy Jánost, az SZMT titkárát, majd Fábán Lajos, a KPVD SZ — megbízottságának titkára mondott megnyitót, mely után a sportolók birtokukba vették a küzdőtereket, pályákat.

Eredmények.

Atlétika.

Nők: 60 m: 1. Leleszné (Hb. Elelmiszert). 2. Szlovák (Hb. Elelmiszert). 3. Kissné (Allami Bizottság) — 200 m: 1. Szlovák. 2. Kissné. 3. Leleszné. — Magas: 1. Szóke (Püspökladány). 2. Keserű (Püspökladány). 3. Pálóczi (Hajdúdorog). — Távol: 1. Szlovák. 2. Kissné. 3. Leleszné. — Súly: 1. Kissné. 2. Balláné (Fuszert). 3. Ládáné (Hb. Elelmiszert).

Férfiak, 100 m: Lucsik (Hb. Vendéglátó). 2. Szöllösi (Püspökladány). 3. Kerti (Debreceni AFESZ). — 400 m: 1. Szöllösi. 2. Nagy (Hajdúdorog). 3. Végh (Hb. Elelmiszert). — Magas: 1. Papp. 2. Kozák. 3. Szenka (mindhármán Hajdúdorog). — Távol: 1.

Totóeredmények

A totó 31. hetének eredményei:
x, x, 1, 1, 2, 2, x, 1, 1, 2, x, 1, 1.

Kozák. 2. Rakó (Hajdúdorog). 3. Szöllösi. — Súly: 1. Sovágó (Alföldi Vendéglátó). 2. Szenka. 3. Kiss (Fuszert).

Kézilabda.

Nők: 1. Püspökladányi AFESZ. 2. Nyírvideki AFESZ. 3. Berettyóújfalui AFESZ. — Férfiak: 1. Hajdúdorogi AFESZ. 2. H.-Bihar megyei Elelmiszert-kisk.). 3. Püspökladányi AFESZ.

Kispályás labdarúgás.

Nők: 1. Hadháztéglási AFESZ. 2. H.-B. megyei Vendéglátó. 3.

Derecskei AFESZ. — Férfiak: 1. Nyírvideki AFESZ. 2. Hadháztéglási AFESZ. 3. Debreceni AFESZ.

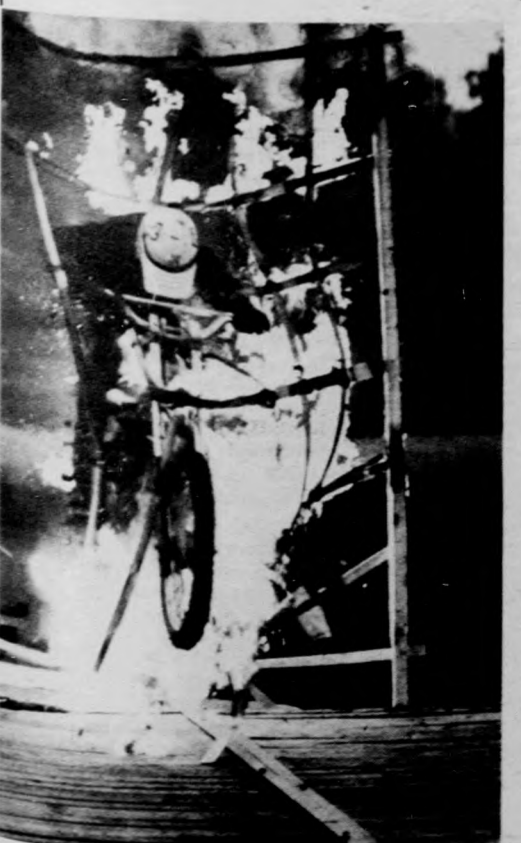
Röplabda.

Nők: 1. Hajdúdorogi AFESZ. 2. Hajdú-Bihar megyei Vendéglátó. 3. Alföldi Vendéglátó. — Férfiak: 1. Fuszert. 2. Hajdúdorogi AFESZ. 3. Hb. Elelmiszert-kiskereskedelmi.

Női kézilabda — a hajdúdorogiak támadják a második helyezett nyírvidekieket (háttal). (Nagy Gábor felvétele)

A Tigris

A fővárosi Tigris kaszkadőr gmk csoportja szombaton délután és vasárnap délelőtt is bemutatta műsorát a D. Volán Gázvezeték utcai stadionjában.

Sok szülő vitte el gyermekét a motoros és autós akrobaták programjának megtekintésére — volt a másfél órás műsorban motorkerékpárral ugrás, távolba, lángokon keresztül, távolba és más ügyességi bemutató, autón is volt ügyességi bemutató, akrobatikus mutatvány. Keszthelyi Kálmán csapatvezető irányításával közreműködött Epstein Péter, Csizmazia Endre, Farkas Zsolt és az I. számú magyar motoros kaszkadőr, a távugró Körmeny Attila.

Vasárnap délelőtt volt egy kis „ráadás”, ugyanis a salakmotor egyéni világbajnokság magyar döntőse, Adorján Zoltán 2 x 3 körös versenyt vívott Körmenyvel úgy, hogy váltották egymás közt a salak- illetve a crossmotort. Mindkét versenyző a salakmotort nyert, így „döntetlen” eredmény született.

A Tigris kaszkadőr csoport e héten, szombaton és vasárnap, egyaránt este 7 órától Hajdúsoboszlón, a Bocskai sporttérben mutatja be programját. Epstein Péter motorosugrása a lángokon át

(Fotó: Nagy Gábor)

